

עֲזְרֵי יַמְעַם ה' עֲשֵׂה שְׂמִימִים וְאֶרֶץ

סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

- מְנַקֵּד -

- דַּף הַיּוֹמֵי -

שְׁחַבֵּר הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי זִיע"א
מְבוֹאֵר בְּלִשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַקּוּרָא בּוֹ
מְחוּלָק ל-29 קוֹנְטְרָסִים

מוֹפֵץ לֹא מְטַרְת רִיחַ כָּלֵל - לְקִירֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כָּל סֵפֶר תִּיקוֹנֵי זוֹהַר

בְּכָּ - 20 דִּקּוֹת בְּלִבְד

בְּדִקּוֹת סִפּוּרוֹת בְּלִבְד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת בֶּן עוֹלָם הַבָּא

◆ "קוּדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא אַנְרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא" ◆

יּוֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזּוֹהַר הָעוֹלָמִי"

בַּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב" א

ל"ג בְּעוֹמֵר שְׁנַת תּשׁע"א ל"פ"ק

◆ קוֹנְטְרָס נִסְפָּר 15 ◆

הטיבה ה' לטובים

תיקון הזוהר המחולק נדפס בנדבת

הרב משה יהודה בן צביה אסתר להצלחה בכל הענינים
וזוגתו טויבא אסתר בת חוה לרפואה שלמה ולהצלחה בכל הענינים

יצחק בן טויבא אסתר להצלחה בכל הענינים
הדסה גילה בת פריידא צירל, הרבה גחת דקדושה מכל יו"ח ולהצלחה בכל
הענינים

זכות התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי וחבורתו הקדושה תעמוד
להם למלוץ יושר, שימלא ה' כל משאלות להם לטובה ולהרכה, בהריות
גופא, פרנסה בשפע וברוח, עושר וכבוד, אריכות ימים ושנים טובים
בהריות השלימות, אכ"ר.

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים.
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מקראי אור - עימוד ועיצוב

052-7615936

בַּפֶּתַח הַתְּקוּוֹן

י' שְׁמַחוּ ה' הַהוֹרִים וְיִגְלוּ ה' בְּנֵים שְׂאֲבֵינוּ לְכַבוֹד יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי עָלָיו הַשְּׁלוֹם, אֲשֶׁר בְּיוֹם הַהֵא נִהְגוּ לַעֲשׂוֹת הַתְּגַלְחַת לְבָנִים שְׂיַחְיָה, הוֹצִיאוּ לְאוֹר מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, סְפָרֵי תְקוּוֹנֵי הַזְהַר ב־ 29 קוֹנְטְרָסִים, כָּל קוֹנְטְרָס מְסִימִים לְלִמּוּד לְעֶרְךָ 20 דְּקוֹת, וּכְשֶׁמְחַלְקִים לְ- 29 אָנָשִׁים גּוֹמְרִים בְּעֶרְךָ בְּכ- 20 דְּקוֹת אֶת כָּל תְּקוּוֹנֵי זֶהר, וְכָל אֶחָד שְׁלוֹמֵד מִצְטָרֵף עִם הַכָּלל וּמְסִים יַחְדָּיו, וְנֶחֱשֵׁב לְכָל אֶחָד וְאֶחָד כְּאִלוּ סִים כָּל תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה. וְכֵן כָּל אֶחָד שְׂיַעֲשֶׂה תְּגַלְחַת לְבָנוּ שְׂיַחְיָה, יְכוּל לְקַבֵּל בַּחֲנֹם סֵט פְּזוּה, וַיַּחֲלֵק לְ- 29 אָנָשִׁים שְׂיִלְמְדוּ לְזִכּוֹת בְּנוּ, וְכֵן יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא שְׁבָנוּ יִגְדֵל לְאִילָנָא רַבְרָבָא. - וְכֵן כָּל מִי שְׁבָנוּ נִכְנָס לְעַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת בְּמִזְל טוֹב, יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַסְּגָלָה הַזֹּאת שְׂיִגְמְרוּ יַחַד 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹת בְּנוּ, וּבְזִכּוֹת פָּחוּ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי בְּדָאֵי יַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכָיו. - וְעוֹד כָּל מִי שְׂמַחֲתָן אֶת בְּנוּ אוֹ בִתּוֹ אוֹ שְׂעוּשָׂה כָּל שְׂמַחָה גַם כֵּן יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיִּגְמְרוּ 29 אָנָשִׁים אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר לְזִכּוֹתָם. - וְכֵן כָּל מִי שְׂעוּשָׂה סְעוּדַת יָאֲרִצִיט לְעֵלוּי נְשִׁמַת הוֹרָיו אוֹ קְרוֹבָיו אוֹ אֶחָד מִמֵּשִׁפְחָתוֹ וְרוֹצֶה לְלַמֵּד זֶהר, יְכוּל לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט וַיַּחֲלֵק לְ- 29 אָנָשִׁים שְׂיִגְמְרוּ אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר, וּבְדָאֵי יִהְיֶה עָלָיו גְּדוּל לְנִשְׁמַתָּם. - וְכָל בֵּית מִדְרַשׁ שְׂרוֹצִים לְגַמֵּר אֶת תְּקוּוֹנֵי הַזְהַר בְּשַׁבָּת (אוֹ בַּחֹל) יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַסֵּט, וַיִּזְכּוּ לְקַרֵב אֶת הַגְּאוּלָּה בְּמַהֲרָה, וַיִּזְכּוּ שְׂרַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי בְּעֶצְמוֹ לְלַמֵּד עֲלֵיהֶם זְכוֹת לְמַעְלָה. פְּעַת יוֹצֵא לְאוֹר מְסַפֵּר מְצַמְצֵם עַל יְדֵי תוֹרָמִים שְׂתַרְמוּ, כָּל הַקְּדָם זֹכֶה. - נִתַּן לְקַבֵּל בְּכָל מוֹקְדֵי הַחֲלוּקָה שֶׁל מִפְּעַל הַזְהַר הָעוֹלָמִי, וּבְמִסְפֵּר 054-8436784

לְמוֹד בְּסִפֵּר הַזְהַר הַקְּדוּשָׁה לְעֵלוּי נְשִׁמַת נְפֻטְרִים מְסַגֵּל בְּיוֹתֵר לְתַקּוּן נְשִׁמַתָּם וְלַהֲעֵלוֹתָם לְמִקּוּמָם הָעֲלִיּוֹן וְלַהֲצִילָם מִכָּל דֵּינִים. - "בְּדָאֵי הוּא רַבִּי שְׂמַעוֹן לְסַמְךָ עָלָיו בְּשַׁעַת הַדְּחִק", שְׂבִזְכוֹת שְׁלוֹמֵדִים בְּסִפְרוֹ שֶׁל הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבִּי שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זְכוֹתוֹ יִגּוּ עָלֵינוּ אָמוֹן, נוֹשֵׁעַ בְּכָל הַנְּצָרָה לְנוּ. - תַּבַּת "וּרְפָאֲתִיו" עוֹלָה בְּגִימְטְרִיא (703) כְּמִנְיַן שְׂמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי (703), כִּי בְּזִכּוֹתוֹ נִמְשַׁכַּת רְפוּאָה לְאָדָם. - וְעַל יְדֵי זֶה יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, רֵאשִׁי תַבּוֹת רַשְׁבִּי, שְׂהָעוֹסֵק בְּתוֹרָתוֹ יִזְכֶּה בְּסִייעָתָא דְשִׁמְיָא לְשַׁפַּע רַב רוּחָנוּ וּגְשָׁמִי. - וְזֹאת לְמוֹדְעֵי, שְׂסִפְרִים הָאִלוּ מִתֵּר וּמִצְוָה לְכָל אֶחָד לְהַדְפִּיס פֶּמְהָ שְׂרוֹצֶה בְּאִיזָה שְׂפָה וְלִשׁוֹן שְׂרוֹצֶה, וְכָל הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים זְכוֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד וְזוֹכֶה לְבָנִים צְדִיקִים. וּבְגֵדֵל פַּח זְכוֹת הַרְבִּים שֶׁל הָעוֹזְרִים וְהַמְּסִיעִים לְמִפְּעַל הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, יִזְכּוּ לְרֵאוֹת מִיוֹצֵאי חֲלָצִיהֶם רַב תַּעֲנוּג וְנַחַת דְּקַדְשָׁה, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה בְּקְרוֹב שְׂיַעֲרָה ה' עָלֵינוּ רוּחַ טְהָרָה, וְנוֹפֶה לְטַהַר לְבַבְנוּ לְעַבֵּד לְיוֹצְרָנוּ בְּכָל כַּחֲנוּ וּבְכָל נַפְשָׁנוּ וּבְכָל מְאֻדָּנוּ, וְתַקִּים הַבְּטַחַת הַרְעִיא מְהִימָנָא "בְּהֵאֵי סִפֵּר הַזְהַר, יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ, אָמוֹן.

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הקדמה ללמוד הזהר

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, כדכתב רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה [דור אחרון]. ובזהר (זמר חלק ג' דף קנ"ג: ברעא מהימנא) כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות - ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועי' בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' ס' 90 קלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשהו כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. - שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעמר לעשות סיום ספרי הזוהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דידך, און דו קענסט מיד" [פירושו: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי] (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלה סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערכים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכנן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אפי"ר.

הלומדים בחבורה - כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נובל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקמץ יהיה לאלה" שאפילו בדורנו הנמוך - יוכל להחשב לשר האלה, שסיים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (עוד רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית בדרבים, הנה כי כן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר וראוד". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגרסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועי' נענו)

בשרת פרחי כהונה חלק ארוח סי' יג) ... וממילא כל שכן בלימוד הזוהר עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודת לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (ת"א) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עין חיים (האר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: [על פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד] - מעלת הלימוד בזוה"ק, שהלומד ממש נהנהג לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקובל הקדוש רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי זיע"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת משפטים ד' קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתעטר" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרתיו בראש, ויושב בגוון, עכל"ק. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות חברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (ד' י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. וכזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מה ש'היה ה' - ראשי תבות משה - ש'היה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו גאול), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכת"ד האור החיים הקדוש זיע"א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה [ולכל הפחות לימוד בקריאה זוה"ק], עם הארץ, ובגללו מתעכב הגאולה רח"ל. על כן כולנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלימוד הקדוש הזה. וכרוך ה' שזכינו בדרגו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משה ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים - על כן אחי! כל אחד יכלל בלימוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדבריך אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכרצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

נִקְרָא יַעֲקֹב תָּם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּמְשֻׁם שֶׁהוּא
דְּמוּת שֶׁל חוֹתֵם הָאֵמֶת שֶׁל
מַעֲלָה, נֵאמַר בּוּ תַתֵּן אֵמֶת
לַיַּעֲקֹב, וּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה
שְׁנִקְרֵאת תּוֹרַת אֵמֶת, דִּיּוֹקְנֵיהּ
חֻקִּיק לַמַּעֲלָה בְּאוֹתוֹ חוֹתֵם אֵמֶת,
וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בִּיה, כְּאִלוּ הִפִּיל אֶת
הַתּוֹרָה לַמַּטָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
וַתִּשְׁלַף אֵמֶת אֶרְצָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן
נִוְפַל דִּיּוֹקְנֵיהּ וְחוֹתֵמוֹ לַמַּטָּה,
וְנִוְפַל מִזְלוֹ, וּמִסְתַּלַּק אוֹתוֹ כַּחַ
מִמֶּנּוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן סַמְא"ל וְכַחוֹ,
שֶׁהֵם חֵיוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפּוֹת
טְמֵאִים, רוֹדְפִים אַחֲרָיו. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֵף.
אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, שָׁב אֵלָיו אוֹתוֹ
כַּח, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה,
בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַיֵּם בּוּ וְאַתָּן אָדָם
תַּחֲתִיף וְלֵאמִים תַּחַת נִפְשָׁךְ. מַה
זֶה אָדָם? הֲרִי פִרְשׁוּהוּ אֶל תִּקְרִי
אָדָם אֵלָא אָדוּם, וְלֵאמִים - וְלֵאם
מִלֵּאם יֵאמְרֵן. בְּאוֹתוֹ זְמַן הָאֵמֶת
שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְחַזְקוּ (יִתְגַּבְּרוּ) עַל
הָאֵמֶת שֶׁל עֵשׂוּ בְּחִיל שֶׁל הַכַּח
שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשִׁבְעַת תְּבוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, עֵשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
אוֹתִיּוֹת הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁבַע
תְּבוֹת כְּלִילוֹת בְּשְׂכִינָה
הַתַּחֲתוֹנָה.

וְהַכ"ח הַזֶּה הוּא סוּד שֶׁל עֵשְׂרִים
וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים שֶׁל עֵשׂוּ
אֲצַבְעוֹת, שְׁבָהֶם וְהִיא כְּאִשְׁר
יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל,
וּמְשֻׁם זֶה פִּרְשׁוּהוּ זְכְרוֹנָם
לְבָרְכָהּ, לְמִי נוֹשְׂאִים כְּפִים?
לְרוּם הַשָּׁמַיִם, שְׁצַרִיף לְהַעֲלוֹת
הַכַּח הַזֶּה לְחֻכְמָה, וְזֶהוּ רוּם
הַשָּׁמַיִם, וְזֶהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א
שְׁשׁוּרָה בְּעֵשׂוּר אֲצַבְעוֹת עַל הַכַּח
הַזֶּה, וְהוּא חֻכְמָה, כ"ח מ"ה,
וְהַכַּח הַזֶּה נֵאמַר עָלָיו וְאִשְׁר כַּח
בְּהֵם לַעֲמֵד בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ, לַעֲמֵד
בְּתַפְלַת הָעַמֻּדָה. בְּהֵיכַל הַמֶּלֶךְ

דְּלַעֲלֵילָא, דְּעַל שְׁמִיָּה אֲתִקְרִי יַעֲקֹב תָּם, כְּמַה
דְּאַתְּ אָמַר (בְּרֵאשִׁית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּבְגִינָן
דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּחוֹתֵם אֵמֶת דְּלַעֲלֵילָא, אֲתִמַּר
בִּיה (מִיכָה ז כ) תַתֵּן אֵמֶת לַיַּעֲקֹב, וּמֵאֵן דְּאִשְׁתַּדֵּל
בְּאוֹרֵייתָא דְּאֲתִקְרִי תּוֹרַת אֵמֶת, דִּיּוֹקְנֵיהּ
חֻקִּיקָא לַעֲלֵילָא בְּהֵוּא חוֹתֵם אֵמֶת, וּמֵאֵן
דְּמִשְׁקַר בִּיה כְּאִלוּ אִפִּיל אוֹרֵייתָא לְתַתָּא, הֲדָא
הוּא דְּכְתִיב (דְּנִיָּאל ח יב) וַתִּשְׁלַף אֵמֶת אֶרְצָה,
וּבְהֵוּא זְמַנָּא נְפִיל דִּיּוֹקְנֵיהּ וְחוֹתֵמִיהּ לְתַתָּא,
וְנְפִיל מִזְלוּהּ, וְאִסְתַּלַּק הֵוּא כַּח מְנִיָּה, בְּהֵוּא
זְמַנָּא סַמְא"ל וְחִילִיָּה דְּאִינוּן חֵיוֹן וּבְעִירָן
וְעוֹפִין מְסַאֲבִין רְדִפִין אֲבַתְרִיָּה, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (אִיכָה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֹחַ לִפְנֵי רוּדֵף.

אִם תָּב בְּתִיּוּבְתָא תָּב הֵוּא כַּח לְגַבְיָה דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, בְּהֵוּא זְמַנָּא אֲתִקְרִי
בִּיה (יִשְׁעִיָּה מֵג ד) וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתִיף וְלֵאמִים תַּחַת
נִפְשָׁךְ, מַאי אָדָם הָא אוֹקְמוּהוּ אֶל תִּקְרִי אָדָם
אֵלָא אָדוּם, וְלֵאמִים וְלֵאם מִלֵּאָם
יֵאמְרֵן (בְּרֵאשִׁית כה כג), בְּהֵוּא זְמַנָּא אוֹמָה
דִּישְׂרָאֵל יִתְקַפּוּן (ג"א יִתְגַּבְּרוּן) עַל אוֹמָה דְּעֵשׂוּ,
בְּחִילָא דְּהֵאִי כַּח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּשִׁבְעַת תִּיבִין
דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, כ"ח אֲתוּן שְׂכִינְתָא
עֲלָאָה, שְׁבַע תִּיבִין כְּלִילָן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה.

וְהֵאִי כ"ח אִיהוּ רְזָא דְּכ"ח פְּרָקִין דְּעֵשׂוּר
אֲצַבְעוֹת, דְּבַהוּן וְהִיא כְּאִשְׁר יָרִים מִשָּׁה
יָדוֹ וְגִבְרַת יִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת יז יא), וּבְגִינָן דָּא אוֹקְמוּהוּ
זְכְרוֹנָם לְבָרְכָהּ לְמִי נוֹשְׂאִים כְּפִים לְרוּם
הַשָּׁמַיִם, דְּצַרִיף הֵאִי כַּח לְסַלְקָא לִיה לְגַבְי
חֻכְמָה, וְדָא אִיהוּ רוּם שָׁמַיִם, וְאִיהוּ יו"ד ה"א
וְא"ו ה"א דְּשְׁאֵרִי בְּעֵשׂוּר אֲצַבְעוֹן, עַל הֵאִי כַּח,
וְאִיהוּ חֻכְמָה כ"ח מ"ה, וְהֵאִי כַּח עֲלִיָּה
אֲתִמַּר (דְּנִיָּאל א ד) וְאִשְׁר כַּח בְּהֵם לַעֲמֵד בְּהֵיכַל
הַמֶּלֶךְ, לַעֲמֵד בְּצִלוֹתָא דְּעַמֻּדָה, בְּהֵיכַל

הַמֶּלֶךְ סָתָם דָּא אַדְנִי דְסָלִיק לְחַוְשְׁבִּין הֵיכָל, וְהָאֵי כִּחַ אִיהוּ רָזָא (דבריים ו ד) דִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ (ד טו ע"ב) יְהוּ"ה, כּוּזָו בְּמוֹכְסִיז כּוּזָו, וְעַלִּיהּ אֲתַמַּר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, דְּאִיהוּ כַח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּתַרִּין דְּרוּעִין דְּאֵינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצַרִּיף לְסַלְקָא לִיהּ לְגַבֵּי י' דְּאִיהוּ רוּם שְׁמַיִם, וּלְנַחְתָּא לִיהּ לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ שְׁמַיִם, דְּעַלִּיהּ אֲתַמַּר (מלכים א א לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כַּד נַחְתָּא לִיהּ לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, לְמַפְרַק בַּהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכַד סָלִיק לָהּ לְגַבֵּי רוּם הַשְּׁמַיִם דְּאִיהִי י', לְמִיטַל נּוֹקְמָא מַעְמַלְק.

וְדָא אִיהוּ וְהִיא כְּפֶאֱשֵׁר יָרִים מִשָּׁה יָדָו (שמות יד יא), וְאִיהוּ יָד ו', וְאִיהוּ יו"ד, וְאִיהוּ י"ה, וּלְבַתֵּר נַחִית הָאֵי כִּחַ לְגַבֵּי וָא"ו, דְּאִיהוּ י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, לְמַפְרַק לְבְנוֹי דִּישְׂרָאֵל, כְּמָה דְּאַתָּ אָמַר (ישעיה נד ז) וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ, וְכ"ח בַּהֲאֵי וָא"ו אֲשַׁתְּלִים וְאַתְעַבִּיד אֲ"ם, בַּהֲהוּא זְמַנָּא (בראשית ג כ) כִּי הִיא הִיתָה אֲ"ם כָּל חַי, וְדָא חַי עֲלָמִין, דְּבַהּ אֲתַמְלִי וְאַשְׁתְּלִים בְּחַי בְּרַכָּאָן דְּצִלּוֹתָא.

ה"א ה"א תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה, דְּאֵינוּן ה"א ה"א בְּחַוְשְׁבִּנָּא י"ב, וּמִנִּיְהוּ תְּלִיין אֲתוּון כְּפּוֹלִים, וְאֵינוּן תְּלִיין מִן תְּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבַהוּן סָלְקִין לְחַוְשְׁבִּין י"ד, וְדָא אִיהִי כִּי י"ד עַל פֶּס י"ה (שמות יז טז), וְכֵן וָא"ו י"ג מְכִילִין דְּתְלִיין מִן ו"ו פְּשׁוּטָה, וּבַהּ אֲשַׁתְּלִים י"ד, וְדָא אִיהוּ יָד לִיד לָא יִנְקָה רַע (משלי יא כא), דָּא עַמְלָק, לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִינִיהּ, נְטִיל נּוֹקְמָא לְעִילָא בִּי"ד, וְלַתַּתָּא בִּי"ד, וְדָא אִיהוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה (שמות ט ג), ו' ו' ה"א (נ"א ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה אֵינוּן כ"ח,

סָתָם זָה אַדְנִי שְׁעוּלָה לְחַוְשְׁבִּין הֵיכָל, וְהַכִּיחַ הִנֵּה הוּא הַסּוּד שֶׁל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהוּ"ה, כּוּזָו בְּמוֹכְסִיז כּוּזָו, וְעַלִּיו נֶאֱמַר כָּל הָעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כַּחוּ, שֶׁהוּא כַח שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בְּשַׁתֵּי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצַרִּיף לְהַעֲלוֹתוֹ לִי, שֶׁהוּא רוּם הַשְּׁמַיִם, וּלְהַוְרִידוֹ לוֹ, שֶׁהוּא שְׁמַיִם, שְׁעַלִּיו נֶאֱמַר וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשְּׁמַיִם, כְּשִׁמּוּרִידוֹ אֶל הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי לְגֹאֵל בּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, כְּשִׁמְעָלָה אוֹתָהּ לְרוּם הַשְּׁמַיִם שֶׁהִיא י', לְטַל נְקָמָה מַעְמַלְק.

וְזָהוּ וְהִיא כְּפֶאֱשֵׁר יָרִים מִשָּׁה יָדָו, וְהִיא יָד ו', וְהוּא יו"ד, וְהוּא י"ה, וְאַחַר כֵּן יוֹרֵד הַכִּיחַ הִנֵּה לְוָא"ו, שֶׁהוּא י"ג מַדּוֹת הַרַחֲמִים, לְגֹאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ, וְכ"ח בְּוָא"ו הִנֵּה הַשְּׁתֵּלִם וְנַעֲשֵׂה אֲ"ם, בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן כִּי הִיא הִיתָה אֲ"ם כָּל חַי, וְזָהוּ חַי הָעוֹלָמִים, שְׁבוּ הַתְּמַלָּא וְהַשְּׁתֵּלִם בְּחַי בְּרַכּוֹת הַתְּפִלָּה.

ה"א ה"א תְּלוּיִים מִן שְׁנַיִם ה"ה, שְׁתֵּם ה"א ה"א בְּחַוְשְׁבִּין י"ב, וּמֵהֶם תְּלוּיֹת אוֹתִיּוֹת כְּפּוֹלוֹת, וְהֵם תְּלוּיִים מִשְׁנַיִם ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבֵהֶם עוֹלִים לְחַוְשְׁבִּין י"ד, וְזָהוּ כִּי י"ד עַל פֶּס י"ה, וְכֵן וָא"ו י"ג מַדּוֹת שְׁתֵּלוּיֹת מִן ו"ו פְּשׁוּטוֹת, וּבַהּ הַשְּׁתֵּלִם י"ד, וְזָהוּ יָד לִיד לָא יִנְקָה רַע, זָה עַמְלָק, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה נוֹטֵל נְקָמָה מִמֶּנּוּ, נוֹטֵל נְקָמָה לְמַעְלָה בִּי"ד, וּלְמַטָּה בִּי"ד, וְזָהוּ הִנֵּה י"ד יְהוּ"ה הוּיָה, ו' ו' ה"א (ו' וְה"א ע"ב) וְה"ה הֵם כ"ח, יו"ד כ' וְתְלוּיִים מִן יו"ד פְּשׁוּטָה - הָרִי עֲשָׂרִים וְאַחַת, כְּחַוְשְׁבִּין אַהֲיָה, וְהַכֵּל עוֹלָה

יו"ד כ' וְתְלִיין מִן י' פְּשׁוּטָה הָרִי כ"א, כְּחַוְשְׁבִּין אַהֲיָה, וְסָלִיק כְּלָא

לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ פְּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵּן כ"ח שְׁהִיא
שְׁמוֹנֶה וְעֶשְׂרִים, אַהֲיִי הֵיא
עֶשְׂרִים וְאַחַת - הֵרִי אַרְבַּעִים
וְתִשְׁעַ, וְהַכֵּל יו"ד ה"א וַאֲוִי ה"א,
יְהו"ה יו"ד ה"א וַאֲוִי ה"א מ"ה,
יְהו"ה ד' עוֹלָה לְאַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ.
הַרְבּוּשׁ שֶׁל יו"ד - חֶסֶד, הַלְבּוּשׁ
שֶׁל ה"א - גְּבוּרָה, הַלְבּוּשׁ שֶׁל
וַאֲוִי - תְּפָאֶרֶת, הַלְבּוּשׁ שֶׁל ה"א
- מַלְכוּת, נֶצַח הוּא הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
עִם חֶסֶד. זֶהוּ שְׁפָתוֹב גַּעְמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח. הוּד, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
גְּבוּרָה, הַצְדִּיק, הַקָּשֶׁר שֶׁלוֹ
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁגוּף וּבְרִית
נַחֲשָׁבִים לְאַחַד. הַמַּלְכוּת הִיא
הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁלָּהֶם, הִיא שְׁלֵמוֹת
הַעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים.

בְּתַר עֲלִיּוֹן זֹהִי שְׁלֵמוֹת שֶׁל
חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בִינָה, וְזֶהוּ שֶׁלֹּא
נִתַּן לְמֹשֶׁה, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר נָתִיב
לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֲלִיו אֲמָרוּ זְכוּרָנִם
לְבִרְכָה, בְּמִפְּלֵא מִמֶּךָ אֵל תִּדְרֹשׁ
וְכוּ, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוֹר שְׂאִין לוֹ
סוּף, וּבְמִקּוֹר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי
יְכוֹל לְהַשִּׁיג וּלְמַצֵּא לוֹ (סוּף)?

קָם הַזְקֵן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשַׁר נֶצַח
עִם חֶסֶד כְּמוֹ שְׁבָאֲרֵנוּ גַעְמוֹת
בִּימִינְךָ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה?
אֵלֹא שְׁמִשׁוּם שְׁבִדוּרָע הִימִין, אִין
בְּהָ אֵלֹא שְׁלֶשֶׁת פְּרָקִים, וְכֵן
בְּשִׂמְאֵל, וּמִשׁוּם כִּף נִקְשַׁר שׁוּק
יְמִין, שִׁישׁ בְּהָ שְׁלֶשֶׁת פְּרָקִים עִם
זְרוּעַ יְמִין לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן
זְרוּעַ שְׂמָאל עִם שׁוּק שְׂמָאל
לְהַשְׁרוֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
הֵם ו' ו', וְשׁוּרָה כְּהֵם א שְׁהִיא
הָאֵם, וְנִעֲשׂוּ י"ג, וַאֲוִי, יו"ד
שׁוּרִים בְּעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַיָּדִים
וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת שֶׁל הַרְגָלִים,
מִשׁוּם שְׁתַּחֲלַת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ
מִתְחִילָה מִחֲכָמָה שְׁהִיא
בְּאַצְבָּעוֹת.

בְּתַר עֲלִיּוֹן שׁוּרָה כְּרָאשׁ הָאָדָם,

מ"ט אַנְפִּין דְּאוּרִייתָא, כְּגוֹנוֹנָא דָא כ"ח דְּאִיהוּ
תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אַהֲיִי הֵיא דְּאִיהוּ כ"א, הֵרִי מ"ט,
וְכִלְיָא יו"ד ה"א וַאֲוִי ה"א, יְהו"ה, יו"ד ה"א
וַאֲוִי ה"א מ"ה, יְהו"ה ד', סְלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דִּיּו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דִּה"א גְּבוּרָה,
לְבוּשָׁא דְּוַאֲוִי תְּפָאֶרֶת, לְבוּשָׁא
דִּה"א מַלְכוּת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִּילִיָּה חֶסֶד, הֵדָא
הוּא דְכְּתִיב (תְּהִלִּים טו יא) גַּעְיִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, הוּד
קְשׁוּרָא דִּילִיָּה גְּבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִּילִיָּה
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינְךָ חֵד,
מַלְכוּת שְׁלִימוֹ דְּלַהוֹן, אִיהִי שְׁלִימוֹ דְּעֲלָאִין
וְתַתְּאִין.

בְּתַר עֲלִיּוֹן דָא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּחֲמִשִּׁין שְׁעָרֵי
בִינָה, וְדָא אִיהוּ דְּלָא אֲתִיְהִיב לְמֹשֶׁה,
דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (איוב כא ז) נָתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט,
וְעֲלִיָּה אֲמָרוּ זְכוּרָנִם לְבִרְכָה בְּמוֹפְלֵא מִמֶּךָ אֵל
תִּדְרוֹשׁ וְכוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ מְקוֹר דְּלִית לִיָּה סוּף,
וּבְמִקּוֹרָא דְּלִית לִיָּה סוּף מִאֵן יְכִיל לְאַשְׁגָּא
וְלֹא שְׁכַחָא לִיָּה (סוּפָא).

קָם סְבָא וְשָׂאִיל וַאֲמַאי אֲתַקְשַׁר נֶצַח עִם חֶסֶד
כְּמָה דְּאוּקִימָנָא גַעְיִמוֹת בִּימִינְךָ
נֶצַח (תְּהִלִּים טו יא), וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה, אֵלֹא בְּגִין
דְּדְרוּעָא יְמִינָא לֹא אִית בִּיָּה אֵלֹא תְּלַת פְּרָקִין,
וְכֵן בְּשִׂמְאֵלֹא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשַׁר שׁוּקָא יְמִינָא
דְּאִית בְּהָ תְּלַת פְּרָקִין עִם דְּרוּעָא יְמִינָא לְשְׂרִיא
בִּיָּה ה"א, וְכֵן דְּרוּעָא שְׂמָאלֹא עִם שׁוּקָא
שְׂמָאלֹא לְשְׂרִיא בִּיָּה ה"א, וְכֵן גּוּף וּבְרִית
אִינוּן ו' ו', וְשְׂרִיא בְּהוֹן א דְּאִיהִי אִימָא,
וְאַתְעֲבִידוּ י"ג וַאֲוִי, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר
אַצְבָּעָן דִּיָּדִין וּבְעֶשֶׂר אַצְבָּעָן דְּרַגְלִין, מִשׁוּם
דְּאַתְחַלְתָּא דְּשִׂמָא קְדִישָׁא מִחֲכָמָה שְׂרִיא
דְּאִיהִי בְּאַצְבָּעוֹן.

בְּתַר עֲלָאָה שְׂרִיא כְּרִישָׁא דְּכַר נִשׁ, דְּתַמָּן

מחשבה סתימא, וכמה דמחשבה איהי סתימא, כן איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, כתר עלאה מלבר, כתר דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמטא קדישא דאיהי עולם המחשבה, יצרתיו דא רוח ממלא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליו, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמניא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמניא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחא פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כך הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, יצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשייה, ששורה במאמים ארבעים ושמונה מצוות.

תקון עשרים וששה

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הזקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והזדמן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיד. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם שמירת

שַׁבַּת, שְׁלֵא לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וַיִּכְנִס לְרְשׁוֹת הַרְבִּים. רְשׁוֹת הַיְחִיד הִיא הַשְּׂכִינָה, רְחֹב ד' וְהֵם יְהו"ה, וְגִבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נִחַש אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם שֶׁל אֵל אַחַר שֶׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁבַעִים אַמּוֹת, וְהִיא חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה הוּא חֲלוּל שַׁבַּת, וּמְשׁוּם זֶה מִי שְׁמוּצִיא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיֵּב סְקִילָה.

הַעֲרוֹב הוּא הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְכוּ מְטֻלְטָלִים מִבֵּית לְבַיִת, שֶׁהֵם שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת שַׁבְּתַי תִּשְׁמְרוּ, וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ זֶה מִקְדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת, (וּ בְרִית), שְׁצַרְיָךְ לְשִׁמּוֹר אוֹתוֹ בְּכַת זִיגוֹ, שֶׁהִיא הַקְּדֻשָּׁה שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֹּשׁ אוֹתוֹ. וַיִּבְרָךְ זֶה בְּרָכָה, וַיִּקְדֹּשׁ זֶה קְדֻשָּׁה, וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצֵאִים הָרְאשׁוֹנִים לְפָנֵי הַכֶּלֶל וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה.

וְעוֹד מִקְדְּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מְשׁוּם שְׂאִין קְדֻשָּׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָךְ לְבָרְכֶם וּלְקַדֵּשׁ אוֹתְכֶם בְּקִדּוּשׁ עַל הַיַּיִן בְּשִׁבְעִים תְּבוֹת שֶׁל קִדּוּשׁ, וַיִּכְלִ"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָךְ לוֹמַר סִבְרֵי מְרַנָּן, וְאוֹתָם שְׂאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מְשׁוּם שְׁנִקְשְׁרוּ בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בְּעֵץ הַמּוֹת, שֶׁהוּא גִפְן שְׁבוּ חֲטָא אָדָם הָרְאשׁוֹן, וְאַחַד אָמַר חֲטָא הָיָה, וְאַחַד אָמַר גִּפְן, וְהַכֵּל אֱמַת. שְׁבַעֲהָ מֵינִים הֵם, חֲטָא וּשְׁעוֹרָה גִּפְן וְתַאנָּה וְרַמּוֹן זֵית שְׁמָן וְדָבֶשׁ. חֲטָא וּשְׁעוֹרָה וְהָרִי נִתְבָּאָר, וְצַרְיָךְ לְחַזֵּר אַחֲרֵיהֶם, חֲטָא הָרִי נִתְבָּאָר, שְׁעוֹרָה שְׁמוּצִיא ה' מִהַשְּׁעוֹר שְׁלָה, גִּפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחַר, וְעֶשְׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹקֵט

הַרְבִּים, רְשׁוֹת הַיְחִיד אִיהִי שְׂכִינָתָא, רְחֹב ד' וְאִינוּן יְהו"ה, וְגִבְהוֹ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נִחַש אֶשֶׁת זְנוּנִים, סָם דְּאֵל אַחַר דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, וְאִיהוּ כֶּלֶל דְּשְׁבַעִין אוּמִין, וְאִיהִי חֲלָלָה זֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל שַׁבַּת אִיהוּ, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאִפִּיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיֵּיב סְקִילָה.

עֲרוֹב אִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, וּבִיָּה מְטֻלְטָלִין מִבֵּית לְבַיִת, דְּאִינוּן שְׂכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר אֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וּמִקְדְּשֵׁי תִירָאוּ, דָּא מִקְדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שַׁבַּת (דָּא בְרִית) דְּצַרְיָךְ לְנִטְרָא לִיָּה בְּכַת זִיגִיָּה, דְּאִיהִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה, בְּרָכָה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אֶתְמַר (בְּרַאשִׁית ב ג) וַיִּבְרָךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדֹּשׁ אוֹתוֹ, וַיִּבְרָךְ דָּא בְּרָכָה, וַיִּקְדֹּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וְלִגְבֵי תַרְוִיָּהוּ הָיוּ נִפְקֵי קְדַמָּי לְקַדְמוֹת כֶּלֶה, וְהָיוּ אָמְרֵי תַרֵּי זְמַנֵּי בְּאֵי כֶּלֶה בְּאֵי כֶּלֶה, בְּהֵוּא זְמַנָּא קוֹל חֲתָן וְקוֹל כֶּלֶה. וְעוֹד מִקְדְּשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת מֵעֶשְׂרֵה, וְצַרְיָךְ לְבָרְכָא לוֹן וּלְקַדֵּשׁ לוֹן בְּקִדּוּשׁ עַל הַיַּיִן, בְּשִׁבְעִין תִּיבִין דְּקִדּוּשׁ וַיִּכְל"ו כְּחֻשְׁבוֹן בְּיַיִן, וְצַרְיָךְ לְמִימַר סִבְרֵי מְרַנָּן, וְאִינוּן דְּאֲמְרִין וְעוֹנוּ לְחַיִּי, בְּגִין דְּאֶתְקַשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְּחַיִּי, וְלֹא בְּאִילָנָא דְּמוֹתָא, דְּאִיהוּ גִפְן דְּחַב בֵּיה אָדָם קְדַמָּאָה, דְּחַד אָמַר חֲטָא הָיָה, וְחַד אָמַר גִּפְן, וְכֵלֵא קְשׁוּט.

שְׁבַע מֵינִין אִינוּן חֲטָא וּשְׁעוֹרָה גִּפְן וְתַאנָּה וְרַמּוֹן זֵית שְׁמָן וְדָבֶשׁ, חֲטָא וּשְׁעוֹרָה וְהָא אֶתְמַר, וְצַרְיָךְ לְאַחֲזָרָא עֲלִיָּהוּ, חֲטָא הָא אֶתְמַר, שְׁעוֹר"ה דְּאִפִּיק ה' מִשְׁעוֹר דִּילָה, גִּפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחֲרָא, וְעַבְד יַיִן נֶסֶף, שְׁלָה, גִּפְן סַחְטָה עֲנָבִים בְּרְשׁוֹת אַחַר, וְעֶשְׂה יַיִן נֶסֶף, וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תַּאנָּה לֹקֵט

וְאֶתְעֵבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, תְּאֵנָה לְקִיט תְּאִינֵי
 קָדָם זְמַנֵּיהּוּ קָדָם דְּאֶתְבְּשְׁלוּ, כִּף לְקִיט הוּא
 מְעַלְמָא קוּדָם זְמַנֵּיהּ, וְדָא אִיהוּ רְזָא מָאן
 דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קָדָם זְמַנֵּיהּוּ, הֵדָא הוּא
 דְכֶתִיב (קהלת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל
 קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְרִזָּא דְמִלָּה (ירמיהו
 ב ל) לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין
 דָּא (שמות כז) לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשׂוֹא. רְמוּן, בֶּן זֹמָא בֵּיה חֵב, אֲבָל רַבִּי מְאִיר
 תּוֹכוּ אֲכָל קְלִיפְתּוֹ זֶרֶק, דְּקְלִיפִין אֵינוֹן אוּמוֹת
 הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא בִּינֵיהּוּ, בֶּן פְּגוּוֹנָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְרִדָּס (דף טט ע"ב) בְּגִלּוֹתָא, וְאִיהִי
 מוֹחָא מְלִגּוֹ, אֲגוּז קָרִינָן לֵיהּ, פְּמָה דְאָמַר
 שְׁלֹמֹה מְלֶפָא, אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי (שיר ו
 יא), וְאִיהִי שְׂכִינְתָּא אִיבָא מְלֶגָאוּ, הֵדָא הוּא
 דְכֶתִיב (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
 מִמִּשְׁבְּצוֹת זֶהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן כְּמָה
 רְשׁוּיּוֹת נוֹכְרָאִין, וּבִשְׁבַת מְכַלָּא אֶתְפְּשֻׁטָּה,
 וְאֶתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁין שְׂפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֶתְחַדְּשָׁא בִשְׁבַת בְּלְבוּשֵׁין
 שְׂפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעֵמָא בִשְׁבַת מְכַלָּא מְאֲכַלִּין
 טְבִין, בְּגִין לְקִשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ מְכַלָּא
 סְפִירָן, וּלְמַהוּי אֶשְׁתַּקִּיא מְכַלָּהוּ.

וְצָרִיךְ לְקִימָא בְּה עֲנַג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְנַפִּיק
 מֵעֲדָן, דְּאִיהִי בִינָה עֲלֵמָא דְאֵתִי,
 לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּן דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, וְנַהֲרָא
 אִיהוּ ו' דְנַפִּיק מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמֵשׁ מֵאָה שְׁנִין,
 דְּאֵינוֹן חֲמֵשׁ סְפִירָאן, וּמְטִי לְצְדִיק, לְאַשְׁקָאָה
 מְנִיָּה גִנַּתָּא דְאִיהִי ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת
 אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדַבֵּק בְּאַשְׁתּוֹ וְגוֹמֵר (בראשית ב
 כב).

תְּאִינֵים קָדָם זְמַנָּם קָדָם
 שְׁהִבְשִׁילוּ, כִּף נִלְקֵט הוּא מִן
 הָעוֹלָם קָדָם זְמַנּוֹ, וְזִהוּ סוּד מִי
 שְׁגוּרָם שִׁימוּתוֹ בְּנֵים קָדָם זְמַנָּם.
 זִהוּ שְׁכַתוֹב לָמָּה יִקְצָף הָאֱלֹהִים
 עַל קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִיךָ,
 וְסוּד הַדְּבָר - לְשׂוֹא הַפִּיתִי אֶת
 בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׂוֹא.
 רְמוּן, בֶּן זֹמָא חֲטָא בּוּ, אֲבָל רַבִּי
 מְאִיר, תּוֹכוּ אֲכָל קְלִיפְתּוֹ זֶרֶק,
 שְׁהִקְלַפּוֹת הֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם,
 יִשְׂרָאֵל הַמַּח בִּינֵיהֶם. כֵּן כְּמוֹ זֶה,
 הַשְׂכִּינָה הִיא פְרִדָּס בְּגִלּוֹת, וְהִיא
 מַח מִבְּפָנִים, אֲגוּז קוֹרְאִים לָהּ,
 כְּמוֹ שְׂאֵמֵר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶל גִּנַּת
 אֲגוּז יִרְדְּתִי, וְהַשְׂכִּינָה הִיא פְרִי
 מִבְּפָנִים. זִהוּ שְׁכַתוֹב כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זֶהָב
 לְבוּשָׁה, וְהַקְלַפּוֹת הֵן כְּמָה רְשׁוּיּוֹת
 נְכֹרִיוֹת, וּבִשְׁבַת הִיא מִתְפַּשְׁטָּה
 מִן הַכָּל וּמִתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהִתְחַדְּשׁ בִּשְׁבַת בְּלְבוּשֵׁים יְפִים,
 וְכֵן לְטַעַם בִּשְׁבַת מְכַלָּא מְאֲכַלִּים
 הַטְּוִבִים, כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק
 בְּרַכּוֹת אֵלֶיהָ מְכַלָּא הַסְפִירוֹת,
 וּשְׁתַּהֲיֵה מִשְׁקִית מְכַלָּם.
 וְצָרִיךְ לְקִיֵּם בְּה עֲנַג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיֻצָא מֵעֲדָן, שֶׁהִיא בִינָה,
 הָעוֹלָם הַבָּא, לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּן,
 זֶה הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהָאוֹר הוּא
 ו' שְׂיֻצָא מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ סְפִירוֹת,
 וּמִגִּיעַ לְצְדִיק לְהִשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת
 הַגָּן שֶׁהוּא ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדַבֵּק בְּאַשְׁתּוֹ
 וְגוֹמֵר.
 וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אֲגוּז,
 צְרִיךְ לְשׁוֹר אֶת קְלַפּוֹת הָעֲרֵלָה
 וְהַפְרִיעָה, וּלְהַעֲבִירָם מִשֵּׁם

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי פְּגוּוֹנָא דְאֲגוּז, צְרִיךְ
 לְתַפְרָא קְלִיפִין דְּעֲרֵלָה וּפְרִיעָה, וּלְאַעֲבָרָא לוֹן מִתְמָן, וּלְאַתְגַּלְיָא

וּלְגַלוֹת אֶת הַמַּחַ מִבְּפָנִים, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים, אֲבָל הַבְּרִית שֶׁהִיא בְּעַרְלָתָהּ וְאִין בּוֹ פְּרִיעָה, עָלֵיו נֹאמַר וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד הַלֵּב הוּא אֲגוּז, וּמִי שֶׁשׁוּבֵר קְלִפְתּוֹ, שֶׁהוּא יֵצֵר הָרַע, עָלֵיו נֹאמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְגִסּוֹת הַלֵּב שֶׁהוּא שָׁלֵם בְּקַלְפוֹתָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר, עָלֵיו נֹאמַר תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרָה עָלָיו, וּמַצַּד הַקְּלַפּוֹת נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׁבֹת, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגַלְל זֶה צִוְּהָ לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, וְאִם אָדָם מִבְּעִיר בְּשַׁבָּת, אוֹמֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנִי הֵייתִי מְכַבֵּה אֶת הָאֵשׁ שֶׁלֹּא תִשְׂרֹף, וְאַתֶּם מִבְּעִירִים אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגַלְל זֶה לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאִפְלוּ בְּגוֹף, וּמָה הוּא הַגִּיהֶנָם בְּגוֹף? הַכְּבֵד שֶׁבּוֹ הַמְּרָה, שֶׁהוּא גִיהֶנָם, סֵם הַמָּוֶת, סֵם שֶׁל אֵל אַחַר, חֲרַבּוֹ שֶׁל מְלֶאכֶּה הַמָּוֶת, וְעָלָיו נֹאמַר וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁלֹּא יַעֲיֵר (לְעוֹרֵר) עֶצֶב וּקְטָטָה מִצַּד הַטְּחוּל, אֲלֵא שִׁיחִיהָ הַלֵּב שְׁמוֹר מִכָּלֶם, שֶׁהוּא שַׁבַּת שְׁמוֹר, וְהַמַּחַ זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שֶׁהֵם מְלֶאכִים, הַעֲלָמִים שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה הַיְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוֹנָה וְנִפְשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה, וְהַאֹרְחִים שִׁיּוֹרְדִים עִמָּה.

וְצָרִיךְ אֲתָתָא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שַׁבַּת לִימִינָא, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּפָאֵל וְנַחֲשֵׁב לָהּ כְּפָאֵל

מוֹחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית, וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲבָל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלָתָהּ וְלֹא אִית בִּיהּ פְּרִיעָה, עָלֵיהּ אֲתָמַר (שם י') וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבָא הוּא אֲגוּז, וּמֵאֵן דְּתַבַּר קְלִיפָה דִּילִיָּה דְּאִיהוּ יֵצֵר הָרַע, עָלֵיהּ אֲתָמַר (תהלים נא יט) יֵלֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְגִסּוֹת לְבָא דְהוּא שְׁלִים בְּקַלְפִּין דִּילִיָּה וְלֹא אֲתַבַּר, עָלֵיהּ אֲתָמַר (משלי טו ה) תּוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב, וְשִׁכְנֵתָא לֹא שְׂרִיא עָלֵיהּ, וּמִסְטָרָא דְקַלְפִּין אֲתַקְרִיאוּ בְּנֵי נְשָׂא עַרְלֵי לֵב.

וּבִשְׁבֹת גִּיהֶנָם לֹא שְׁלֵטָא בְּעַלְמָא, וְלֹא מְמַנֵּן דִּילִיָּה, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת (שמות

לח א) וְאִי בַר נִשׁ אוֹקִיד בְּשַׁבָּת, אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא הָיִיתִי מְכַבֵּה לְנוֹרָא דְלֵא אוֹקִיד, וְאַתּוֹן מוֹקְדִין לִיָּה, אַתּוֹן תִּתּוֹקְדוּן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא תִבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאִפְלוּ בְּגוֹפָא, וּמֵאִי נִיהוּ גִיהֶנָם בְּגוֹפָא, כְּבֵד דְּבִיָּה מְרָה דְּאִיהוּ גִיהֶנָם, סֵם הַמָּוֶת סֵם דְּאֵל אַחַר, חֲרַבָּא דְּמְלֶאכֶּה הַמָּוֶת, וְעָלֵיהּ אֲתָמַר (משלי ה ד) וְאַחֲרֵיתָהּ מְרָה כְּלַעֲנָה, חֲדָה כְּחָרֵב פִּיּוֹת.

וְצָרִיךְ דְּלֹא יַתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֶצִיבוּ וּקְטָטָה מִסְטָרָא דְטְחוּל, אֲלֵא דִתְהֵא לֵב נְטִיר מְפֻלְהוּ, דְּאִיהוּ שַׁבַּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוּר, וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹשְׁפִיזִין דְּאִינוּן מְלֶאכִין, עוֹלָמִין דְּנִשְׁמָה יְתִירָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְנִפְשׁ יְתִירָה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא תַּתָּאָה, וְאוֹשְׁפִיזִין דְּנַחְתִּין עִמָּה.

וְצָרִיךְ אֲתָתָא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְּלִיל שַׁבַּת לִימִינָא, וְאַתְחַשִּׁיב לָהּ כְּפָאֵל וְנַחֲשֵׁב לָהּ כְּפָאֵל

תקנה מנורה בדרום ושלחן בצפון, ועליהם נאמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, והן שכינה עליונה ותחתונה, השכינה העליונה מנורה לדרום, צריף לתקנה, משום ששם חכמה, ומשום זה הרוצה להחכים ידרים.

ובאותו בית שמוצאים דירה זו מתקנת בסדור הזה, מנורה בדרום ושלחן בצפון, ומטה בין צפון לדרום, אומרים המלאכים הללו שיוודים עם השכינה, שהיא הנשמה היתרה, אין זה מקום הדיוט של עם הארץ, אלא הן מקום של רצון בו מלפני יהו"ה.

השלחן צריף לתקנו לצפון, והשלחן היא שכינה התחתונה, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה. מה זה זהב? זו גבורה, שנאמר בה מצפון זהב יאתה. ממשבצות זהב, שני עמודי אמת. מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנה אל העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי ישראל, ובבית שלא מתקנים התקונים הללו בליל שבת, האורחים אומרים, זו לא דירה של ישראל, שנאמר בה ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם, לדרתם פתוב חסר, מלשון דירה, וכל התקונים הללו צריף לתקן בליל שבת, שהיא ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר: וכי ברית המילה לכל בני האדם היא שוה? אמר לו: לא, שברית מילה לרשעים, העפר שתקן בפלי הוא מזון לנחש שהפריד ממנו, זהו שפתוב ונחש עפר לחמו, ודם הברית הוא המזון של סמא"ל, שהוא רוצח, שהפריד ממנו,

מנרתא בדרום, ופתורא בצפון, ועלייהו אתמר הרוצה להחכים ידרים, הרוצה להעשיר יצפין, ואינון שכינתא עלאה ותתאה, שכינתא עלאה מנרתא לדרום, צריכא לאתקנא לה, בגין דתמן חכמה, ובגין דא הרוצה להחכים ידרים.

ובהוא ביתא דאשפחין דירה דא מתקנא בהאי סדורא, מנרתא בדרום ושלחן בצפון ומטה בין צפון לדרום, אמרין אלין מלאכין דקא נחתין עם שכינתא דאיהי נשמה יתירה, לית דין אתר הדיוט דעם הארץ, אלהין אתר דרעוא ביה מן קדם יהו"ה.

פתורא צריכא לתקנא לה לגבי צפון, ופתורא איהי שכינתא תתאה, דאתמר בה (תהלים מה ד) כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה, מאי זהב דא גבורה, דאתמר בה (איוב לז כב) מצפון זהב יאתה, ממשבצות זהב תרי סמכי קשוט, מטה למערב בין צפון לדרום, לתקנא ליה לגבי עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שמות ד כב) בני בכורי ישראל, ובביתא דלאו אינון מתתקנין אלין תקונין בליל שבת, אושפיזין אמרין לאו איהי דא דירה דישראל, דאתמר בה (שם לא טז) ושמרו בני ישראל את (דף ע"א) השבת, לעשות את השבת לדרתם, לדרתם פתיב חסר, מלשון דירה, וכל אלין תקונין צריכין לתקנא בליל שבת דאיהי ממש אות ברית מילה.

אמר רבי אלעזר, וכי ברית מילה לכל בני נשא איהו שוה, אמר ליה, לא, דברית מילה לחייביא, עפרא דתקין במנא איהו מזונא לחויא, דאפריש מניה, הדא הוא דכתיב (ישעיהו סה כה) ונחש עפר לחמו, ודם ברית איהו מזונא לסמא"ל דאיהו רוצח, דאפריש

וְסוּד הַדְּבָר - אִם רָעַב שְׁנֵאָף
הָאֲכִילָהּוּ לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ
מַיִם.

רַבֵּינוּנְיִים נִחְשָׁב בְּרִית הַמִּילָה
הַעֲבַרְת דָּם וּבִשְׁוֹר פְּקָרְבָן, זֶהוּ
שְׁכָתוּב וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ
וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ, לְצַדִּיקִים וְדָאִי,
בְּמָקוֹם הַמִּילָה וְהַפְרִיעָה שׁוֹרָה
יְהו"ה, וְזֶהוּ וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה
אֱלו"ה, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר וְאִמְר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי, לְצַדִּיקִים (וְכָתוּב גַּם אֶת
בְּדָם בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסְרִיךָ מִבּוֹר, שְׁהוּא
גִּיהַנּוּם).

תקון עשרים וחמשה

בְּרֵאשִׁית זֹו הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכָתוּב
יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ קָדָם
מִפְּעָלָיו מֵאָז, מֵאֹתוֹ מָקוֹם
שְׁנֵאָמֵר בּוֹ נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאָז,
וּבַתּוֹרָה יֵשׁ שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת
וְהַגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַשְּׁנִית
שִׁיְהִיה לְמִלְךָ סִפּוֹר תּוֹרָה, שְׁהוּלָךְ
עֲמוּ בְּכָל מָקוֹם. זֶהוּ שְׁכָתוּב
וְהִיתָה עֲמוּ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו.
לְמָה סִפּוֹר תּוֹרָה לְמִלְךָ? מִשּׁוּם
שְׁהוּא אֵינוּ מִלְךְ אֱלָא מִצַּד
הַמַּלְכוּת, וְצָרִיךְ שִׁיְהִיה לּוֹ עֲמוּ
בְּכָל מָקוֹם סִפּוֹר תּוֹרָה, שְׁהוּא
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי לְקִשּׁוֹר בּוֹ אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ,
וְסִפּוֹר הַתּוֹרָה הוּא הַדְּרָגָה שֶׁל
יַעֲקֹב, שְׁנֵאָמֵר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסִפּוֹר תּוֹרָה כְּךָ צָרִיךְ לִהְיוֹת
תָּם בְּלֹא פְסוּלָת, וְאִם סִפּוֹר הַתּוֹרָה
חָסֵר בְּמָקוֹם שֶׁל מְלֹא, אוֹ מְלֹא
בְּמָקוֹם שֶׁל חָסֵר, אוֹ אוֹת אַחַת
חָסֵרָה אוֹ יִתְרָה אוֹ מַחְלָפֶת, סִפּוֹר
הַתּוֹרָה פְּסוּל, הוּא אֵינוּ כְּדָמוֹת
סִפּוֹר הַתּוֹרָה שֶׁל מַעְלָה.

כְּמוֹ זֶה הֵם חֲמִשָּׁה כְּנָפֵי רֵאָה,
כְּמוֹ שְׁחֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה,
וְהוֹרְדָא כְּמוֹ שְׁזָה הַסִּפּוֹר שְׁהוּא
סִפּוֹר יִשְׂרָאֵל, אִם אוֹנוֹת חָסֵר אוֹ
יִתֵר אוֹ מַחְלָךְ, הוּא כְּבֶשׂ פְּסוּל,

מִנִּיה, וְרָזָא דְמִלָּה אִם רָעַב שְׁוֵנֵאָף הָאֲכִילָהּוּ
לָחֵם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהוּ מַיִם (מִשְׁלֵי כֹה כֹא).

רַבֵּינוּנְיִים אֶתְחַשֵּׁיב בְּרִית מִילָה אַעֲבָרוּ דְדָמָא
וּבִשְׁוֹרָא פְּקָרְבָנָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב
(שְׁמוֹת כ כד) וּזְבַחַת עָלָיו אֶת עֲלֵתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ,
לְצַדִּיקִיא וְדָאִי בְּאַתֵּר דְּמִילָה וּפְרִיעָה שְׁרִיא
יְהו"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרִי אֲחֻזָּה אֱלו"ה (אִיּוּב
יט כב), וְעַלֵּיהֶוּ אֶתְמַר (יִחְזָקָאֵל טו ו) וְאִמְר לָךְ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי לְצַדִּיקִיא, (וְכָתִיב (זְכוּרִיה ט יא), גַּם אֶת בְּדָם
בְּרִיתְךָ שִׁלַּחְתִּי אֶסְרִיךָ מִבּוֹר, דְּאִיהוּ גִיְהַנּוּם).

תקונא עשרין ותמשה

בְּרֵאשִׁית דָּא אֹרִייתָא, הָדָא הוּא
דְכָתִיב (מִשְׁלֵי ח כב) יְהו"ה קִנְנִי
רֵאשִׁית דְּרַכּוּ קָדָם מִפְּעָלָיו מֵאָז, מֵהֵהוּא אֶתֵּר
דְּאֶתְמַר בֵּיה (תְּהִלִּים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאָז,
וְאֹרִייתָא תְרִין פְּקוּדִין אִית בָּהּ, חֵד וְהַגִּית בּוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה (יְהוֹשֻׁעַ א ח), תְּנַיִנָא לְמַהוּי לְמִלְכָּא
סִפּוֹר תּוֹרָה, דְּאִזִּיל עֲמִיה בְּכָל אֶתֵּר, הָדָא הוּא
דְכָתִיב (דְּבָרִים יז יט) וְהִיתָה עֲמוּ וְקָרָא בּוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו, סִפּוֹר תּוֹרָה אֲמָאִי לְמִלְךָ, בְּגִין דְּאִיהוּ לְאוּ
אִיהוּ מְלָכָא אֱלָא מִסְטָרָא דְּמַלְכוּת, וְצָרִיךְ
לְמַהוּי לִיה עֲמִיה בְּכָל אֶתֵּר סִפּוֹר תּוֹרָה דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, לְאַתְקִשְׂרָא בֵּיה קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא עִם שְׁכִינָתִיה, וְסִפּוֹר תּוֹרָה הִיא דְּרָגָא
דְּיַעֲקֹב, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בְּרֵאשִׁית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ
תָּם, וְסִפּוֹר תּוֹרָה כְּךָ צָרִיךְ לְמַהוּי תָּם בְּלֹא
פְּסוּלָת, וְאִם סִפּוֹר תּוֹרָה אִיהוּ חָסֵר בְּאַתֵּר
דְּמְלֹא, אוֹ מְלֹא בְּאַתֵּר דְּחָסֵר, אוֹ אוֹת חֵד
חָסִיר, אוֹ יִתֵּיר, אוֹ חֲלִיף, סִפּוֹר תּוֹרָה פְּסוּל,
לְאוּ אִיהוּ פְּדִיוֹקְנָא דְּסִפּוֹר תּוֹרָה דְּלַעֲלֵא.

בְּגוּוֹנָא דָא אֵינוֹן חֲמִשׁ כְּנָפֵי רֵיאָה, כְּגוּוֹנָא
דְּחֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה, וְוֹרְדָא כְּגוּוֹנָא
דְּזֶה סִפּוֹר דְּאִיהוּ סִפּוֹר יִשְׂרָאֵל, אִי אוֹנֵי חָסִיר

ומי שעובר עליהם כאלו עבר על התורה וחמשה החמשים שלה, שחמשה כנפי ראה והורדא הם שש, זה ו', כל מי שעובר (על זה כאלו עבר) על זה.

וחמשה דברים המפסידים את השחיטה, (כל מי שעובר עליהם), כאלו עבר בה' מן יהו"ה, בכנפי הראה צריך שלא יהיה בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן, מי שעובר עליהם כאלו עבר על ברית שהוא ח"י העולמים, והסרכה היא סם המות, הסם של אל אחר, שהוא סמא"ל, עליה נאמר רגליה ירדות מות, בכל מקום שנסרכת, הורגת, וכנפי ראה הם כנפי החיות, וצריכות להיות פרודות מלמעלה. זהו שכתוב ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם הם בחבור, טרפה, ושתי אמות (אונות) הן בראה, ובהן שש כנפים, חמש אונות וורדא, ועליהם נאמר שרפים עמדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, ששה הם מהצד של האות ו', שהוא ספר התורה.

הארון של ספר התורה זה הפיס של הלב, והיא אש בוערת, ואם לא כנפי הראה שנושבים עליו, היה הלב שורף את כל הגוף, ואותה האש שהיא דם העורקים של הלב, הרוח נושבת אחריו בעורקי הדם, וכלם מתנהגים אחריו, וזהו שכתוב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו וגומר, וכשעולה הרוח מן הלב (ונפררת מן הנפש, שהיא ו'), על הדם האש בוערת, נאמר בנפש אני ישנה, וכשיבא הרוח אליו נאמר ולבי ער, וזהו נפשי אוייתיך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך,

בלילה, אף רוחי בקרבי

או יתיר או חליף, איהו אמרא פסול, ומאן דעבר עליהו כאלו עבר על אורייתא וחמשה חומשי דילה, דחמשה כנפי ריאה וורדא אינון שית, דא ו', כל מאן דעבר (על דא, כאלו עבר) על דא.

וחמשה דברים המפסידין את השחיטה, (כל מאן דאעבר עליהו) כאלו אעבר בה' מן יהו"ה, כנפי ריאה צריך דלא יהא בהון סרכות, תמני סרי סרכות אינון, מאן דאעבר עליהו כאלו אעבר ברית דאיהו ח"י עלמין, וסירכא איהו סם המות, סם דאל אחר, דאיהו סמא"ל, עלה אתמר (משלי ה ה) רגליה יורדות מות, בכל אתר דאסתריך קטילת, וכנפי ריאה אינון כנפי חיוון, וצריכין למהוי פרודות מלמעלה, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה, אם אינון בחבור טריפה, ותרי אומות אינון בריאה, ובהון שית גדפין, חמש אונות וורדא, ועליהו נאמר (ישעיהו ו ב) שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד, שיתא אינון מסטרא דאת ו', דאיהו ספר תורה.

ארנא דספר תורה דא פיסא דלבא, ואיהו נור דליק, ואי לא כנפי ריאה דאינון נשבין עליה, הוה לבא אוקיד כל גופא, וההוא נורא דאיהו דדם דערקין דלבא, רוחא נשיב אפתריה בערקין דדמא, וכלהו מתנהגין אפתריה, ודא הוא דכתיב (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח (דף ע"ב) ללכת ילכו וגומר, ולבא פד סליק מניה רוחא (ואתפרש מן נפשא דאיהו) על דמא נור דליק, אתמר בנפשא (שיר ה ב) אני ישנה, וכד ייתי רוחא לגביה אתמר ולבי ער, ודא איהו (ישעיהו כו ט) נפשי אוייתיך

וּכְשֶׁתְּבֹא הַרוּחַ לְלֵב שְׁשֵׁם הַנֶּפֶשׁ,
נֹאמֵר בּוֹ קוֹל דְּוֹדֵי דּוֹפֵק, דּוֹפֵק
עַל שַׁעַר הַלֵּב שֶׁשׁ דְּפִיקוֹת,
לְהוֹדִיעַ שְׁהוּ הוּא שְׂיָבָא אֵל ה' (ד'),
שְׁהִיא הַנֶּפֶשׁ, וּבָהּ הִם עֲשָׂרָה,
וְכֻלָּם בְּפִיּוֹס. זְהוּ שְׁכָתוּב פְּתַחֵי לִי
אֲחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתֵי שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טַל.

וּבְתַקּוּן שְׁמוֹנָה עָשָׂר, (וּבְתַקּוּן זֶה שֶׁשׁ
אוֹתִיּוֹת) שְׁהוּא בְּר"א שִׁי"ת, הִם
רְמוּזִים כְּמוֹ זֶה: פְּתַחֵי לִי בְּאוֹת
ב' שְׁהִיא הַשַּׁעַר, אֲחוּתֵי בְּאוֹת א',
רַעֲיָתִי בְּאוֹת ר', יוֹנְתֵי בְּאוֹת י',
תַמְתֵי בְּאוֹת ת', שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל
זֶה יו"ד, הַנִּקְדָּה שֶׁל אוֹת ב',
קְרוּצוֹתָיו אֵלּוּ שֶׁשֶׁת הַצְּדָדִים,
שְׁנֹאמֵר בְּהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ,
וְהֵם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיף וּמְבִיא אֶת
מִי שְׂאֲרַבְעַת הַצְּדָדִים שְׁלוֹ,
וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד אֶת מִי שְׁהַשְּׂמִים
וְהָאֲרִיץ שְׁלוֹ, וְשֶׁשֶׁת הַצְּדָדִים הֵם
שֶׁשׁ הַסְּפִירוֹת, וְהַדְּפֵק עוֹלָה וְיוֹרֵד
בְּהֵם בְּאֲרִיכוֹת שֶׁל חֶסֶד כְּמוֹ זֶה
הַתְּקִיעוֹת, בְּשִׁבְרֵי שֶׁל הַגְּבוּרָה
שְׁהֵם שְׁבָרִים, בְּמַהֲירוֹת שֶׁל
הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי שְׁהוּא תְּרוּעָה,
בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת הֵם עוֹלִים,
בְּנֻצָּח וְהוּד יְסוּד הֵם יוֹרְדִים.

וּבְרָם דּוֹפְקִים לְשִׁכְנֵיהָ שְׁהִיא
סֵלֶם, שְׁבוּ שֶׁשׁ דְּרָגוֹת, וְזֶה הַלֵּב,
וְבוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
וְיוֹרְדִים, שְׁהֵם הַדְּפִיקוֹת שֶׁל
הַרוּחַ, וְאוֹתָם הִשֵּׁשׁ עוֹלִים לְעֵשֶׂר,
וְזֶה י', הֵן קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק,
עַד שְׁנִכְלְלוּ בְּעֲשָׂרָה זְכוּרוֹנוֹת
וּבְעֵשֶׂר מְלַכְיוֹת וּבְעֵשֶׂר שׁוֹפְרוֹת,
שְׁלוֹשִׁים עוֹלִים מִמְטָה לְמַעְלָה,
וּשְׁלוּשִׁים יוֹרְדִים מִמַּעְלָה לְמַטָּה,
וְכֻלָּם עוֹלִים לְשִׁשִּׁים, שֶׁשׁ פְּעֻמִּים
עֲשָׂר, כְּשֶׁעוֹלָה הַדְּפֵק בְּחֻזֵק שֶׁל
הַגְּבוּרָה בְּהַתְּגַבְּרוּת, הוּא הַדִּין
הַקָּשָׁה, כְּשֶׁעוֹלָה הַדְּפֵק וּמִתְרַפֵּא,
הַחֲלִי יִתְרַפֵּא, שְׁהִרִי מְטָה כְּלָפִי
חֶסֶד.

אַשְׁחַרְךָ, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבֵּי לְבָא דְתַמָּן
נֶפֶשָׁא, אֲתַמַּר בֵּיה (שִׁיר ה' ב') קוֹל דְּוֹדֵי דּוֹפֵק,
דְּפִיק לְתַרְעָא דְלְבָא שִׁית דְּפִיקִין, לְאַשְׁתַּמוּדַע
דְּאִיהוּ ו' דֵּיִתִּי לְגַבֵּי ה' (נ"א ד'), דְּאִיהִי נֶפֶשׁ,
וּבָהּ אֵינוֹן עֲשָׂרָה, וְכֻלְהוּ בְּפִיּוֹסָא, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (שֵׁם ה' ב') פְּתַחֵי לִי אֲחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי
תַמְתֵי שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.

וּבְתַקּוּנָא תַמְנֵי סְרִי, (נ"א וּבְתַקּוּנָא דָא שִׁית אֲתוּוּן),
דְּאִיהוּ בְּר"א שִׁי"ת, אֵינוֹן רְמִיזִין
כְּגוֹוֹנָא דָא, פְּתַחֵי לִי בְּאֵת ב' דְּאִיהִי תְּרַעָא,
אֲחוּתֵי בְּאֵת א', רַעֲיָתִי בְּאֵת ר', יוֹנְתֵי בְּאֵת י',
תַמְתֵי בְּאֵת ת', שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל דָּא יו"ד
נִקְוֵדָה דָּאֵת ב', קְרוּצוֹתָיו אֵלִין שִׁית סְטְרִין,
דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שֵׁם טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֶׁשׁ, וְאֵינוֹן
דְּפִיקִין בְּמוֹלִיף וּמְבִיא לְמָאן דְּאֲרַבְעֵ סְטְרִין
דִּילְיָה, וּמַעֲלָה וּמוֹרִיד לְמָאן דְּשְׂמִיא וְאֲרַעָא
דִּילְיָה, וְשִׁית סְטְרִין אֵינוֹן שִׁית סְפִירָן, וְדְפִיקוּ
סְלִיק וְנַחֲתִית בְּהוּ, בְּאֲרִיכוֹ דְּחֶסֶד כְּגוֹוֹנָא דָּא
תְּקִיעוֹת, בְּתַבִּירוֹ דְּגְבוּרָה דְּאֵינוֹן שְׁבָרִים,
בְּמַהֲירוֹ דְּעֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא דְּאִיהוּ תְּרוּעָה,
בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת סְלִקִין, בְּנֻצָּח וְהוּד יְסוּד
נַחֲתִין.

וּבְרָהוּ דְּפִקִין לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא דְּאִיהִי סֵלֶם, דְּבִיה
שִׁית דְּרָגִין, וְדָא לְבָא, וּבִיה מְלָאֲכֵי
אֱלֹהִים סְלִקִין וְנַחֲתִין, דְּאֵינוֹן דְּפִיקִין דְּרוּחָא,
וְאֵינוֹן שִׁית סְלִקִין לְעֵשֶׂר, וְדָא י', וְאֵינוֹן
קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק קִשְׂר"ק, עַד דְּאֲתַפְלִילוּ בְּעֲשָׂרָה
זְכוּרוֹנוֹת וּבְעֵשֶׂר מְלַכְיוֹת וּבְעֵשֶׂר שׁוֹפְרוֹת,
תְּלַתִין סְלִקִין מִתְּתָא לְעֵילָא, וְתַלְתִין נַחֲתִין
מִעֵילָא לְתַתָּא, וְסְלִקִין כְּלָהוּ לְשִׁתִין, שִׁית זְמַנִין
עֲשָׂר, כַּד סְלִיק דְּפִיקוּ בְּתַקִּיפוֹ דְּגְבוּרָה בְּגְבִירוֹ
אִיהוּ דִּינָא תְּקִיפָא, כַּד סְלִיק דְּפִיקוּ וְאֲתַאֲרָךְ,
מְרַעָא אֲתַאֲרָךְ דְּהָא מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד.

קם הזקן שנית מאותם ראשי הישיבה, ואמר: מנורה הקדושה, הרי הסימנים הללו הם של החלי בגלות, כשהדפק מתקצר והגלות מתקצר, הרי מטה כלפי גבורה בית הדין הגדול, והמגפה מראים למשיח ולשבטים, ומשום זה נשבעה אותה חולה בגלות לישראל, אם תעירו ואם תעוררו, שלא יהיה במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם הדפק מתארך, הרי מטה כלפי חסד, ועם כל זה החלי בגלות מתארך, ואם הדפק לא ארך ולא קצר, הרי מתעוררים רחמים לחולה בגלות, שהיא הלב, ולעורקים שלה שהם בנייה, ישראל, וזהו העמוד האמצעי, עליו נאמר וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד, כשהדפק הוא כמו תרועה במהירות, דחק אחר דחק, מיד תבא הגאולה, ועוד, אותה חולה, שהיא הלב, כשהרוח אינה נושבת אליה, שנאמר בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים, היא לא דופקת בעורקים שלה, וכלם חשובים בגלות כמו מתים, ונאמר בהם במחשכים הושיבני כמתי עולם, ומשום זה בגלות אני ישנה, והיא חולה בגלות, וכמה רופאים תלמידי חכמים משתדלים עליה עם פמה בשמים וריחות של שושנים, תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא חוזרת אליה הרוח בהם בגלות בחלי שלה, והדפק לא חוזר אליה, עד שיבא הרועה הנאמן האהוב שלה, שנאמר בו הרועה בשושנים, ומביא לה תפוח ושם בחטמה, ומריחה בו, ונודעת אליו. זהו שפתוב מנחם משיב נפשי מיד חוזרת הרוח והדפק אליה.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא בגלותא, פד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא מטה כלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא אחזי למשיח ושבטיין, ובגין דא אומיאת ההיא חולה בגלותא לישראל (שם ב) אם תעירו ואם תעוררו, דלא יהא במהירו, אלא עד שתחפץ.

ואם דפיקו אתארך, הא מטה כלפי חסד, ועם כל דא מרעא בגלותא אתארך, ואי דפיקו איהו לא אריך ולא קצר, הא אתער רחמי לגבי חולה בגלותא דאיהי לבא, ולגבי ערקין דילה דאינון בנהא ישראל, ודא איהו עמודא דאמצעינא, עליה אתמר (ישעיהו נד) וברחמים גדולים אקבצך.

ועוד פד דפיקו איהו בתרועה במהירו, דוחקא בתר דוחקא, ייתי פורקנא, ועוד ההיא חולה דאיהו לבא, פד רוחא לא נשיב לגבה, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, איהי לא דפיקת בערקין דילה, וכלהו חשיבין בגלותא פמתים, ואתמר בהו (איכה ג ט) במחשפים הושיבני עולם, ובגין דא בגלותא אני ישנה, ואיהי חולה בגלותא, וכמה אסיין תלמידי חכמים קא משתדלן לגבה, בכמה בוסמין וריחין דשושנים תפוחים ואגוזים ורמונים, ולא אתחזרת רוחא לגבה בהון בגלותא במרעא דילה, ולא דפיקו אתחזרת לגבה, עד דייתי רעיא מהימנא רחימו דילה, דאתמר ביה (שיר ב טז) הרועה בשושנים, ואייתי לה תפוח, ושוי לחוטמא, וארחא ביה, ואשתמודעת לגביה, דא הוא דכתיב (איכה א טז) מנחם משיב נפשי, מיד חזרת רוחא ודפיקו לגבה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן מְשַׁבַּחַת אוֹתוֹ,
כְּתוּבָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר כִּן דְּוִדִּי בֵּין
הַבְּנִים וְכוּ', וְאַחַר כִּדּוּן יִכְנָס לְגִן
וּמוֹצֵיא מִשָּׁם רְמוֹנִים, וְנוֹתֵן לָהּ
מַעְסִים הַרְמוֹנִים, וְלוֹקֵט אֶגְזוֹ
וְשׁוֹבֵר הַקְּלָפוֹת, וְנוֹתֵן לָהּ הַמַּחַ
מִבְּפָנִים, וְהִיא אוֹכֵלֶת וְשׁוֹתָה
מַעְסִים הַרְמוֹנִים וְנִרְפָּאת, וְזֶהוּ
שְׁאֵמֵר הַכְּתוּב אֶל גִּנַּת אֶגְזוֹ
יְרֻדְתִּי. בֵּינְתִים הִנֵּה בֵּא הַנֶּשֶׁר,
הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְנוֹתֵן
שְׁלֵשָׁה קוֹלוֹת, וְעוֹלָה לְהָרִים.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרֵי: בּוֹדָאי
שְׁנַמְצָא רְצוֹן לְמַעְלָה, וְרַחֲמִים
נִמְצָאִים לְשִׁכְנֵיהּ וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹת,
שׁוֹדָאי שְׁלֹשׁ חַיּוֹת הֵן בְּמִרְכָּבָה,
אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, וּבְכֻלָּם אֵין
רַחֲמִים כְּבִנְשׁוֹר, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר
לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׁא אֲתֻכְם עַל כְּנָפֵי
נְשָׁרִים וְאַבִּיא אֲתֻכְם אֵלַי. בֵּינְתִים
הִנֵּה הַנֶּשֶׁר בֵּא אֵלֵיהֶם פַּעַם
אַחֲרַת, וְהִפֵּה בְּכַנְפָיו עֲלֵיהֶם,
וְהָרִים קוֹלוֹת וְעָלָה לְהָר. אָמַר
רַבִּי שְׁמַעוֹן: בּוֹדָאי שֶׁהוּא מִכָּה
בְּכַנְפָיו עֲלֵינוּ וְעוֹלָה שָׁם. אָמְרוּ
לוֹ: עָלָה, וְהָרִי אֲנַחְנוּ אַחֲרֶיךָ. עָלוּ
כֻלָּם אַחֲרָיו לְהָר, וְהוּא עָלָה
לְמַעְלָה עַד שְׁלֹא נִרְאָה.

רַבִּי שְׁעָה הָרִי הַנֶּשֶׁר בֵּא, וְשָׁתִי
שׁוֹשְׁנִים בְּפִיו, וְזָרַק אוֹתָם עַל
(יְדִיחִם) רֵאשִׁם (עַל יְדִיו). מִיַּד שְׁמַח
רַבִּי שְׁמַעוֹן שְׁמַחָה רַבָּה. אָמַר
לָהֶם: חֲבָרִים, בּוֹדָאי שְׁמַחָה
הַזְּדַמְנָה לְשִׁכְנֵיהּ שֶׁהִיא חוֹלָה,
שְׁהָרִי אִם שׁוֹשְׁנָה אַחַת נִתֵּן
בִּינֵינוּ, לֹא הִיְתָה זֹר רְפוּאָה,
מִשׁוּם שְׁשׁוֹשְׁנִים רְמוּזִים כְּנִגְד
בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, שְׁנִשְׁבַּע הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא יִכְנָס זֶה בְּלִי זֶה,
וּמִשׁוּם שְׁזָרַק שְׁנַיִם, זֶה רֹמֵז עַל
שְׁנֵי שׁוֹשְׁנִים, כְּפַעַת זֹהוּי רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְאֵז צָרִיךְ לְפַתַּח עֲלֵיהֶם
כְּמוֹ שְׁהֵינּוּ.

בְּהוֹרָא זְמַנָּא שְׁבַחַת לֵיהּ (שִׁיר ב ג) כְּתוּבָה
בְּעֵצֵי הַיַּעַר כִּן דְּוִדִּי בֵּין הַבְּנִים וְכוּ',
וְלִבְתֵּר יַעוּל לְגִנְתָּא וְאַפִּיק מִתְמָן רְמוֹנִים,
וְיַהִיב לָהּ מַעְסִים רְמוֹנִים, וְלוֹקֵט אֶגְזוֹ
וְתַבֵּר (דף עא ע"ב) קְלִיפִין, וְיַהִיב לָהּ מוֹחָא
מְלַגָּאוּ, וְאַיְהִי אֲכָלָהּ, וְשָׁתִית מַעְסִים הַרְמוֹנִים,
וְאַתְסִיאַת, וְדָא הוּא דְאָמַר קְרָא (שִׁיר ו יא) אֶל גִּנַּת
אֶגְזוֹ יְרֻדְתִּי, אֲדַהְכִי הָא נֶשֶׁרָא קָא אֲתִיא, הַנֶּשֶׁר
הַגְּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וְיַהִיבַת תַּלְת קְלִין,
וְסִלִיקַת לְטוּרִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרֵי
בּוֹדָאי רַעוּא אֲשֶׁתַּפַּח לְעִילָא, וְרַחֲמִים
אֲשֶׁתַּפַּחוּ לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא וְיִשְׂרָאֵל בְּגִלוֹתָא,
דְּוִדָּאי תַּלְת חַיּוּן אֵינוֹן בְּמִרְכָּבָתָא, אַרְיֵה שׁוֹר
נֶשֶׁר, וּבְכֻלָּהוּ לִית רַחֲמִים כְּנֶשֶׁרָא, וּבְגִין דָּא
אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׁא אֲתֻכְם עַל כְּנָפֵי נְשָׁרִים
וְאַבִּיא אֲתֻכְם אֵלַי (שְׁמוֹת יט ד), אֲדַהְכִי הָא נֶשֶׁרָא
קָא אֲתִיא לְגַבֵּייהוּ זְמַנָּא אַחֲרָא, וּבְטָשַׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵיהוּ, וְרַמַּת קְלִין וְסִלִיק לְטוּרָא,
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוֹדָאי אֵיְהִי דְקָא בְּטָשַׁת
בְּגַדְפָּהָא עֲלֵנָא וְסִלִיק הָתָם, אָמְרוּ לֵיהּ סִלִיק
וְהָא אֲנָן אַבְתָּרְךָ, סִלִיקוּ כְּלָהוּ אַבְתָּרִיהּ לְטוּרָא,
וְאַיְהִי סִלִיקַת לְעִילָא, עַד דְּלֹא אֲתַחֲזִיאַת.

לְפִי שְׁעָתָא הָא נֶשֶׁרָא קָא אֲתִיא, וְיִתְרִין
שׁוֹשְׁנִים בְּפוּמָהָא, וְזָרִיק לֹון עַל (יְדֵהָא)
רִישֵׁייהוּ (ג"א על ידיו) מִיַּד חֲדָא רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲדוּה
סְגִיא, אָמַר לֹון חֲבָרִיא בּוֹדָאי חֲדוּה אֲזַדְמַנַּת
לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא דְאֵיְהִי חוֹלָה, דְּהָא אִם שׁוֹשְׁנָה
חֲדָא יַהִיב בִּינָנָא לָא הוּה אֲסוּוֹתָא, בְּגִין
דְּשׁוֹשְׁנִים אֵינוֹן רְמִיזִין לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי,
דְּאוּמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְלֹא יַעוּל דָּא בְּלֹא
דָּא, וּבְגִין דְּזָרִיקַת תְּרִין, רְמִיזַת דָּא תְּרִי
שׁוֹשְׁנִים, כְּעַן אֵיְהִי אֲסוּוֹתָא שְׁלִימָתָא, וּכְדִין
צָרִיךְ לְמַפְתַּח עֲלֵיהוּ כְּמָה דְּהוּינָן.

פֶּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר: אֲנִי לְדוּדֵי הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים (שיר ו ג), מֵאֵי שׁוֹשְׁנִים אֶלֶּא שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה וְאִיהִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, וְשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבֵית שְׁכִינְתָּא תְּתָאָה, דָּא לִימִנָא, וְדָא לְשִׁמְאֵלֵא, הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחְרִית, דְּאִיהוּ בְּקַר יִמִּנָא דְאַבְרָהָם, אֵית לִיה חֲמֵשׁ טְרַפִּין, וְאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה (דברים ו ד), וְתִלְתַּת עֶשֶׂר עַלְיָן מְלָגוּ אַחֲד, שֵׁית סוּמְקִי, וְשֵׁית חוּרִי, וְשׁוֹשְׁנָה דְאַתְפְּלִילַת בְּהוּן הָא תִּלְתַּת עֶשֶׂר כְּחוּשְׁבַן אַחֲד, וְכֵן שׁוֹשְׁנָה בְּהַ"ה גְּרַעֲיִנִין כְּתַפּוּחַ דִּילָהּ, כְּחֻשְׁבַן כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא כ"ה גְּרַעֲיִנִין, וְסִלְקִין כְּלָהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרָא, וְדָא (בראשית ב' שושנה י').

תְּקוּנָא עֶשְׂרִין וְשֵׁית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ עַלְיָן דִּילָהּ רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבַן זְעִיר דְּחֲנוּף תִּלְתַּת עֶשֶׂר, חוּחִים דִּילָהּ תִּלְתַּת עֶשֶׂר תִּיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלִין אִינוּן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרָנִין, מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מֵאֵי אִיהִי בֵּין הַחוּחִים, אֶלֶּא מְדַחֲרַב בֵּי מְקַדְשָׁא וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים, כְּדִי יִתִּי פּוּרְקָנָא תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה דְּשַׁחְרִית, דְּאַתְמַר בְּהַ"ה (בראשית מד א) הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְאִינוּן חֲמֵשׁ אֹר חֲמֵשׁ עַלְיָן דְּשׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה, חַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, תְּנִינָא וַיְהִי אֹר, תִּלְתַּת וַיִּרְא

תְּקוּן עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חֲמֵשׁ הָעֲלִים שְׁלָה רֵאשִׁית, בְּרֵאשִׁית לְחֻשְׁבַן קָטָן שֶׁל חֲנוּף שְׁלָה עֶשֶׂר, הַחוּחִים שְׁלָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים, וְאֵלֵהּ הֵם: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ וְחֻשְׁףָּה עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים, חֲמֵשׁ חוּחִים אַחֲרֵים - מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מַה הִיא בֵּין הַחוּחִים? אֶלֶּא מְשַׁחֲרַב בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ, וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבָהּ, וְנִפְלָה הַשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. כְּשֶׁתְּבֹא הַגְּאֻלָּה, תְּהִיָּה בְּשׁוֹשְׁנָה שֶׁל שַׁחְרִית, שְׁנֵאמַר בְּהַ"ה הַבְּקָר אֹר (וְהַאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְהֵם חֲמֵשׁ אֹר, חֲמֵשׁ עַלְיָן שֶׁל הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִינָה, אַחַד - וַיֹּאמֶר

אלהי"ם יהי אור, השני - ויהי אור, שלשה - וירא אלהי"ם את האור, ארבעה - ויבדל אלהי"ם בין האור, חמשה - ויקרא אלהי"ם לשלשה יום. שלשה עשר עלים מפפנים, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בשתי שושנים, זה יהו"ה, עליו נאמר ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (ד) טו אב דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דייתי רעיא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו רוח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באלות השדה ואם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ, והוא מריח ריח בשני תפוחים (והוא ריח של שני תפוחים), שנאמר (בו) בהם וריח אפך כתפוחים, ומה הם? שני עמודי אמת, והם שני רמונים, האגוז זה הצדיק, גנת אגוז זו השכינה, וזהו שאמר שלמה אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), שהן פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות זה אדנ"י יהו"ה, עולה בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י עולה בחשבון שמונים וששה אלהי"ם, שהוא פנו"י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, וזהו עשר ספירות בלימ"ה,

אלהי"ם את האור, ארבע ויבדל אלהי"ם בין האור, חמש ויקרא אלהי"ם לאור יום, תלת עשר עלין מלגו, ויהי ערב ויהי בקר יום אחד, אחד אחד בתרין שושנים, דא יהו"ה, עליה אתמר (זכריה יד ט) ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, ואיהו עמודא (ד) טו אב דאמצעיתא הרועה בשושנים, וחושבניה אח"ד, שושנה תתאה בה דחילו ואיהו יראה, שושנה עלאה רחימו דאהבה, ובה אתמר (שיר ג ה) אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ.

במה יתון לאתערא לה בימינא, ואיהי לא רעית בהו, עד דייתי רעיא מהימנא, דאתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהי"ם מרחפת, דאיהו רוח דמשיח, דאתמר ביה (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה, ברוחא דא ארחת ההיא חולה ואתסיאת, ובגין דא השבעתי אתכם בנות ירושלם בצבאות או באלות השדה ואם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ (שיר ג ה), ואיהו ארח ריח בתרין תפוחין (נ"א ואיהו ריח דתרין תפוחין), דאתמר (ביה) בהו (שם ז ט) וריח אפך כתפוחים, ומאי נינהו תרי סמכי קשוט ואינון תרי רמונים, אגוז דא צדיק גנת אגוז דא שכינתא, ודא איהו דאמר שלמה (שם ו יא) אל גנת אגוז ירדתי.

גנת ג' גימטריאות (אדנ"י ביהו"ה), דאינון פרפראות לחכמה, נ' נוטריקון, ת' תמורה, גימטריאות דא אדנ"י יהו"ה, סליק בחשבון אמ"ן, אהי"ה אדנ"י סליק בחושבון פ"ו אלהי"ם, דאיהו פנו"י, מ"ה מ"ם ה"א, מ"ם ה"א בגימטריא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א בגימטריא מ"ה, ודא איהו עשר ספירות בלימ"ה, ואיהו מעיד על

והוא מעיד על היחוד הקדוש, ומשום זה מ"ה אַעֲיֹדָךְ.

דָּבָר אַחֵר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שְׁכִינָה, כמו זה: א' פעם אחת, ב' פעמים, ג' שלש פעמים, ד' ארבע פעמים, ה' חמש פעמים, ו' שש פעמים, ז' שבע פעמים, ח' שמונה פעמים, ט' תשע פעמים, י' עשר פעמים, כלם עולים לחשבון שְׁכִינָה, וסוד החשבון, לקים שאין שְׁכִינָה יורדת פחות מעשרה, ולא עולה למעלה מעשר.

ועוד, הקדוש ברוך הוא מקומו של עולם, והמלאכים לא יודעים, ושואלים איה מקום כבודו להעריצו, ומצאנו אותו בגימטריא מקום נוטריקון כמו זה: י' עשר פעמים - מאה, ה' חמש פעמים - עשרים וחמש, ו' שש פעמים - שלשים ושש, ה' חמש פעמים - עשרים וחמש בגימטריא מקום, ועליו אמרו המלאכים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, יש אחרים בגימטריאות שאין להם חשבון, משום שהם פרפראות לחכמה שאין לה סוף, התמורות אלו אלפא ביתות, כמו כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, שהן תמורות יהו"ה אלהינו יהו"ה, ויש תמורות אחרות מכמה מינים.

אמר רבי אלעזר: והרי כתוב אני יהו"ה לא שנית, אמר לו: בני, אוי לבני העולם שהם אטומי לב, שחושבים שיודעים ולא יודעים, ודאי אני, היא השכינה. זהו שכתוב ויסרתי אתכם אף אני, היא לא משתנה ואינה תמורה ממנו באחר, והוא לא משתנה ולא מסתתר ממנה, אבל אל הרשעים משתנה הקדוש ברוך הוא ומסתתר מהם. זהו שכתוב אסתירה פני מהם אראה מה

יחודא קדישא, ובגין דא מ"ה אַעֲיֹדָךְ. (איכה ב' ג').
דָּבָר אַחֵר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בגימטריא שְׁכִינָה, פְּגוּוֹנָא דָא, א' זְמַנָּא חָדָא, ב' תְּרֵי זְמַנִּין, ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעַה זְמַנִּין, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שֵׁית זְמַנִּין, ז' שִׁבְעָה זְמַנִּין, ח' תְּמַנְיָא זְמַנִּין, ט' תְּשַׁעַה זְמַנִּין, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין, פְּלִהוּ סְלָקִין לְחוּשְׁפִין שְׁכִינָה. ורזא דְחוּשְׁפִינָא, לְקִימָא דְלִית שְׁכִינָה נַחְתָּא פַחוּת מְעֻשְׂרָה, וְלֹא סְלָקָא לְמַעְלָה מְעֻשְׂרָה.

ועוד קודשא בריך הוא הוא אתריה דעלמא, ומלאכין לא ידעין ושאלין איה מקום כבודו להעריצו ואשפחין ליה בגימטריא מקום נוטריקון פְּגוּוֹנָא דָא, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין מאה, ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שֵׁית זְמַנִּין תְּלַתִּין וְשֵׁית ה' חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, בגימטריא מקום, ועליה אמרו מְלַאכְיָא בְרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג'
יב). אֵית אַחֲרַנִּין בְּגִימְטְרִיאוֹת דְּלִית לֹון חוּשְׁפִין, בְּגִין דְּאִינוּן פְּרַפְרָאוֹת לְחַכְמָה דְּלִית לָהּ סוּף, תְּמוּרוֹת אֵלִין אֲלֵפָא בֵּיתוֹת כְּגוֹן כּוּז"ו בְּמוֹכְס"ז כּוּז"ו, דְּאִינוּן תְּמוּרוֹת (דברים ו'
ד) יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְאֵית תְּמוּרוֹת אַחֲרַנִּין מִפְּמָה מִינִין.

אמר רבי אלעזר והא כתיב (מלאכי ג' ו') אני יהו"ה לא שנית, אמר ליה ברי, ווי לבני עלמא דאינון אטימין לבא, דחשבין דידיעין ולא ידעין, ודאי אני איהי שכינתא, הדא הוא דכתיב (ויקרא כו' כא) ויסרתי אתכם אף אני, איהי לא אשתני ולא איהי תמורה מיניה באחרא, ואיהו לא אשתני ולא אסתתר מינה, אבל לגבי חייביא אשתני קודשא בריך הוא ואסתתר מנייהו, הדא הוא דכתיב (דברים לב'
ב) אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם,

אחרייתם, ולמה? בגלל פי דור
תהפוכות המה בנים לא אמוץ
בם.

מיד קמו כל החברים ששמעו
את הדברים הללו, ונשקו אותו
על ראשו, ואמרו, אלו לא באנו
לעולם אלא לשמע את זה - דינו,
שודאי הקדוש ברוך הוא
ושכינתו לא משתנים זה מזה,
אבל לאחרים משתנה ומסתתר
בכמה לבושים, ובכמה פסויים,
ובכמה קלפות, ומשום זה אמר
שלמה, עליו השלום, אל גנת
אגוז ירדתי, שהוא היה יודע את
כל הקלפות, ומשום זה לא
השאיר אפלו מיני כשוף שלא
ידע, משום שידע (לדעת) את
הקלפות, והרועה הנאמן ישבר
את כל הקלפות, ומוציא משם
המת, שהוא יהו"ה, לארבעת
צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו וחשך
ותהום), ומפרנס ממנו את אותה
חולה שהיא אדנ"י, שבקלפות
הללו שבאגוז, שהם תהו ובהו
וחשך ותהום, אמר אסתירה פני
מהם, ויש שנויים אחרים לטוב
לכל אחד כפי מעשיו. לפעמים
מתגלה להם בדמות אריה, זהו
שכתוב אריה שאג מי לא יירא,
לפעמים בדמות שור, זהו שכתוב
בכור שורו הדר לו וקרני ראם
קרניו, ולפעמים בדמות נשר, זהו
שכתוב כנשר יעיר קנו, ופעמים
בדמות אדם זקן, כמו שזכרנו
לאלו, שאמרו זה אלי ואנוהו,
שהוא היה מתדמה להם בדמות
זקן, ונאמר בהם (ב) וינקהו דבש
מסלע ושמן מחלמיש צור, אבל
לאלו שתלויים ממנו ומשכינתו,
לא משתנה לעולם.

ואותן התמורות הן סוד היבום,
שנאמר בה ביבמה על הגאלה
ועל התמורה, לקיים כל דבר,
שלף איש נעלו ונתן לרעהו,

ואמאי בגין פי דור תהפוכות המה בנים לא
אמוץ בם.

מיד קמו פלהו חבריא דשמעו מלין אלין,
ונשקו ליה על רישיה, ואמרו אלו לא
אתינא לעלמא אלא למשמע דא דינו, דודאי
קודשא בריך הוא ושכינתיה לא אשתני דא
מן דא, אבל לגבי אחרנין אשתני ואסתתר,
בכמה לבושין, ובכמה פסויין, ובכמה קליפין,
ובגין דא אמר שלמה עליו השלום (שירויא) אל
גנת אגוז ירדתי, דאיהו הוה ידע בקליפין
פלהו, ובגין דא לא שביק אפילו מיני דכשוף
דלא ידע, בגין דיידע (נ"א למידע) בקליפין. ורעיא
מהימנא איהו תבר כל קליפין, ונפיק מתמן
מוחא דאיהו יהו"ה לארבע סטרי דאגוזא,
(דאינון תהו ובהו וחשך ותהום), ומפרנס מניה לההיא
חולה דאיהי אדנ"י, דבאלין קליפין די באגוז
דאינון תהו ובהו וחשך ותהום אמר (דברים לב
ב) אסתירה פני מהם, ואית שנויין אוחרנין
לטב לכל חד פנים עובדיה. (דף עב ע"א) זמנין
אתגליא לון בדמות אריה, הדא הוא
דכתיב (עמוס ג ח) אריה שאג מי לא יירא, זמנין
בדיוקנא דשור, הדא הוא דכתיב (דברים לג
י) בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרניו, וזמנין
בדיוקנא דנשר, הדא הוא דכתיב (שם לב
יא) כנשר יעיר קנו, וזמנין בדיוקנא דאדם
סבא, כמה דאתדמיא לאלין דאמרי זה אלי
ואנוהו (שמות טו ב). דאיהו הוה אתדמיין לון
בדמות סבא, ואתמר בהו (נ"א ביה) (דברים לב
יא) וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור,
אבל לאלין דתליין מניה ומשכינתיה לא
אשתני לעולם.

ואינון תמורות אינון רזא דיבום, דאתמר בה
ביבמה (רות ד ז) על הגאלה ועל

באותה נעל שנתן לרעהו יש תמורה ושנוי רצון, ושם צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, הנעל הוא הגוף.

ולכמה בחליצת נעל שנתן לרעהו יש תמורה ושנוי? אמר זקן אחד: רבי רבי, אל תאמר כך, אלא למה חליצה בנעל? אלא היא הקלפה להסתתר בה להנצל ממנו, ולא נודע אל המקטרגים שלו, ובחליצה של נעל חולץ לו י"ה, ומשום זה שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, שהוא בן י"ה, להפנס בין ו"ה, וזהו חלץ י"ה.

ובמשה נאמר של נעליך מעל רגליך, זה בהפך של אחרים, שלא צריך להראות לפני השכינה עם קלפה, וסוד הדבר - פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק, ולאבות לא נראה אלא בנעלים, זהו שכתוב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, אבל למשה בלי כסוי כלל, וסוד הדבר - וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י ושמי יהו"ה לא נודעתי להם, ובמשה נאמר ואמרתי ל"י מה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד, למה צריך חליצה בנעל באשה? משום שמי שימות בלי בן, הוא קשור ברגלו ליבם, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, וכדי שלא ימית אותו הנחש שהוא כרוף על עקבו, צריך לחלץ לגבי נעל של אשה, ונפטר ממנו אותו הנחש. והכל על אותה טפה, שהיא י', שפרחה מיעקב למקומו, ויעקב בגלל זה קנה ממנו את הבכורה, להחזיר י' למקומו, שהיא טפה בכורה, שבה חטא אדם ופרחה ממנו, ונשאר יחיד בלי עזר,

התמורה, לקיים כל דבר שלף איש נעלו ונתן לרעהו, בההוא נעל דנתן לרעהו אית תמורה, ושנוי רצון, ותמן צריך שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה לקיים כל דבר, נעל איהו גופא.

ואמאי בחליצת נעל דנתן לרעהו אית תמורה ושנוי, אמר סבא חדא, רבי רבי, לא תימא הכי, אלא אמאי חליצה בנעל, אלא איהו קליפה לאתטמרא בה לאשתזבא מניה, ולא אשתמודע לגבי מקטרגין דיליה, ובחליצה דנעל חלץ ליה י"ה, ובגין דא שלף איש נעלו ונתן לרעהו, נעל ו', גן נעל, דאיהו בן י"ה, לאעלא בין ו"ה, ודא איהו חלץ י"ה.

ומשה אתמר ביה (שמות ג ה) של נעליך מעל רגליך, דא בהפוכא דאחרנין, דלא צריך לאתחזיא קדם שכינתא בקליפה, ורזא דמלה פי אין לבא אל שער המלך בלבוש שק (אסתר ד ב), ולגבי אבהן לא אתחזיא אלא בנעלים, הדא הוא דכתיב (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, אבל לגבי משה בלא פסויה כלל, ורזא דמלה וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב בא"ל שד"י, ושמי יהו"ה לא נודעתי להם (שמות ו א), ומשה אתמר ביה (שם ג יג) ואמרתי ל"י מ"ה שמ"ו מ"ה אומר אליהם.

ועוד אמאי צריך חליצה בנעל באשה, בגין דמאן דימות בלא בר איהו קשיר ברגליה דיבם, ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (בראשית ג יד), ובגין דלא ימית ליה חו"א דאיהו כרוף על עקבו, צריך לחלוץ לגבי נעל דאתתא, ואתפטר ההוא חו"א מניה.

וכ"א על ההיא טפה דאיהי י' דפרח מן יעקב לאתריה, ויעקב בגין דא קנה מניה בכרותא, לאחזרא י' לאתריה, דאיהי טפה בוכרא, דבה חאב אדם, ופרח מניה ואשתאר

ומשום זה אָמַר לָמָּה אֵירָא בִּימֵי
רַע עוֹן עֲקָבִי יְסוּפְנִי, ומשום זה
הִבִּיא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם
הִרְאִשׁוֹן שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים בְּגִלְגּוּל.
זֶהוּ שְׁפָתוֹב הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל
פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְזֶהוּ שְׁנוּי
מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.
וְעַל אוֹתָהּ טָפָה נֹאמַר בַּהּ מָה יִפּוּ
פְּעָמֵיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נְדִיב, וְנִדְבָקָה
בְּיַעֲקֹב, וְהוֹצִיאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם
עֶשֶׂר שְׁבָטִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁבָטֵי
י"ה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאמַר בּוֹ
אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבִאֲוֹתוֹ זְמַן הַרוּחַ
יַעֲקֹב מָה שְׁאָבָד, שֶׁהוּא י'
מֵיַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁפָתוֹב לֹא יַעֲקֹב
יֹאמַר עוֹד שְׁמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.
בְּאַבְרָהָם הִצִּיל מִסַּם מוֹת, חֲטָאוּ
שֶׁל אָדָם, גִּיהֶנֶם, נַחֲשׁ, אֲשֶׁת
זְנוּנִים שְׁנֹאמַר בַּהּ לֹא תִנָּאֲף.
בְּיִצְחָק הִצִּיל מֵאֵל אַחֵר שְׁנֹאמַר
בּוֹ לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב מִצָּא מְקוֹם
לְהֵינִיךְ (לְנִקּוּת) בְּנִי, וְזֶה שְׁנוּי
מְקוֹם, וְאֵין אַחַד מֵהֶם שְׁלֹא נִכְלָל
בְּשִׁלְשָׁה, לְקַיֵּם הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל
א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר.

קָם זֶקֶן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בַּמָּה
הַקִּימוֹת הַסּוּד שֶׁל יְבוּם וְחִלְצִיָּה,
שְׁהָרִי בְּרוּר הַדְּבָר שְׁמַעְתִּי? אָמַר
לוֹ: מָה שְׁשִׁמַּעְתָּ אָמַר. אָמַר:
וְדַאי בְּסוּד הַיְבוּם מִצָּאָה מְקוֹם
אוֹתָהּ נִשְׁמָה עֲרִטִילֵאִית, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב גַּם צְפוּר מִצָּאָה בֵּית, וְזוֹ
הַנֶּפֶשׁ שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פְּעַם
רִאשׁוֹנָה, וְדָרוּר קֵן לָהּ - זוֹ רוּחַ
שְׁבָאָה בְּגִלְגּוּל פְּעַם שְׁנִיָּה, אֲשֶׁר
שֶׁתָּה אֶפְרוּחִיָּה - זוֹ נִשְׁמָה שְׁבָאָה
בְּגִלְגּוּל פְּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמֶּנָּה
יוֹצְאִים אֶפְרוּחִים שֶׁהֵם בְּנוִים,
וּבְסוּד הַיְבוּם כָּל הַשֵּׁלֶשׁ יוֹרְדִים
בְּכַת אַחַת, זֶהוּ שְׁפָתוֹב אִם יֵשִׁים
אֵלָיו לְבוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֵלָיו

אֶפְרוּחִיָּה (שם), דָּא נִשְׁמָתָא דְאֵתִיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָּה נִפְקִין

יְחִיד בְּלֹא עֶזֶר, וּבִגִּין דָּא אָמַר (תהלים מט ו) לָמָּה
אֵירָא בִּימֵי רַע עוֹן עֲקָבִי יְסוּפְנִי, וּבִגִּין דָּא
אֵיתִי לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּלִית זְמַנִּין לְאָדָם
קְדָמָאָה בְּגִלְגּוּלָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (איוב לג
כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר, וְדָא אֵיהוּ שְׁנוּי מְקוֹם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי
מַעֲשֵׂה.

וְעַל הַהִיא טָפָה אֶתְמַר בַּהּ (שיר ז ב) מָה יִפּוּ
פְּעָמֵיךָ בְּנַעֲלִים בֵּת נְדִיב, וְאֶתְדַבְּקַת
בְּיַעֲקֹב, וְאֶפִּיקַת מִיָּה י"ב שְׁבָטִין, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (תהלים קכב ד) שְׁבָטֵי י"ה עֲדוּת לְיִשְׂרָאֵל,
דְאֶתְמַר בִּיה אָדָם יִשְׂרָאֵל, וּבַהּ הוּא זְמַנָּא רוּחַ
יַעֲקֹב מָה דְאָבִיד דְאֵיהוּ י' מֵיַעֲקֹב, הִדָּא הוּא
דְכָתִיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב יֹאמַר עוֹד שְׁמֶךָ
כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שִׁזִּיב מִסַּם הַמּוֹת, חוֹבָא דְאָדָם,
גִּיהֶנֶם, נַחֲשׁ, אֲשֶׁת זְנוּנִים דְאֶתְמַר
בִּיה (שמות כ יד) לֹא תִנָּאֲף. בְּיִצְחָק שִׁזִּיב מֵאֵל אַחֵר
דְאֶתְמַר בִּיה (שם יג) לֹא תִרְצַח. בְּיַעֲקֹב אֲשַׁפַּח
אֶתְר לִינְקָא (ג"א לְנִקּוּתָהּ) בְּנוּי, וְדָא שְׁנוּי מְקוֹם,
וְלִית חַד מִיָּהוּ דְלֹא אֶתְכַלִּיל בְּתַלְתָּא, לְקִיּוּמָא
הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם
גָּבֵר (איוב לג כט).

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמַאי אוּקִימַתָּא סוּד
יְבוּם וְחִלְצִיָּה, דְהָא בְּרִירָא דְמִלָּה
שְׁמַעְנָא, אָמַר לִיָּה מָה דְשִׁמַּעְתָּ אִימָא, אָמַר
וְדַאי בְּרוּזָא דִיבּוּם אֲשַׁפַּח אֶתְרָא הִיא נִשְׁמָתָא
עֲרִטִילָאָה, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים פד ד) גַּם
צְפוּר מִצָּאָה בֵּית, וְדָא נֶפֶשׁ דְאֵתִיא בְּגִלְגּוּל
זְמַנָּא קְדָמָאָה, וְדָרוּר קֵן לָהּ (שם), דָּא רוּחָא
דְאֵתִיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּנִינָא, אֲשֶׁר שֶׁתָּה
אֶפְרוּחִיָּה (שם), דָּא נִשְׁמָתָא דְאֵתִיא בְּגִלְגּוּלָא זְמַנָּא תְּלִיתָאָה, וּמִינָּה נִפְקִין

יֵאָסֶף. לְבוֹ שֵׁשׁ הַנְּפֹשׁ, הָרוּחַ
בְּכַנְפֵי רֵאָה, הַנְּשֹׂמָה בְּמֶח, וְכֻלָּם
אֶחָד בְּקֶשֶׁר אֶחָד, אֲבָל הַחֲלִיצָה
מִצִּילָה אוֹתָהּ נִשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשׁ,
שֶׁהֵם קְשׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים
שֶׁל הַנְּחֹשׁ, וְסוּד הַדְּבָר - נִפְשָׁנוּ
כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ יוֹקֵשִׁים הַפֶּחַ
נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ. קָם רַבִּי
שִׁמְעוֹן כְּדִי לִנְשָׁק אוֹתוֹ, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא נִרְאָה.

תקון עשרים ושמונה

בְּרֵאשִׁית, בּוֹ שֵׁשׁ מִצְוֹת,
הָאֶחָת - יִרְאֵת יְהוָה כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשֵׁת, וְהָרִי
פִּרְשׁוּהוּ. הַשְּׁנִיָּה - בְּרִית כְּמוֹ זֶה:
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית
- שֶׁבֶת כְּמוֹ זֶה: שְׁבֵת יִרְאֵת.

מִצְוַת רֵאשׁוּנָה יִרְאֵת יְהוָה,
עָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת יְהוָה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ יִרְאֵת
יְהוָה רֵאשִׁית דַּעַת, רֵאשִׁית
חֻכְמָה יִרְאֵת יְהוָה, וּבִדְבָרֵי מִי
שֶׁאֵין בּוֹ יִרְאָה, שֶׁהִיא אוֹצֵר, אֵין
שֵׁם חֻכְמָה. הָאוֹצֵר שֶׁל הַחֻכְמָה
הַזֶּה הִיא ב'. וּבִתְקוּן אַחֵר,
בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה
בְּהִיכּוֹל, עָלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל
אֲחוּתֵי כָלָה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
הַגֵּן הוּא תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, שֶׁהוּא
גֵּן סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, גֵּל הוּא
תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְשְׁנֵיהֶם ב'
מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם זֶה רֵאשִׁית
נִקְדָּה בְּהִיכּוֹל.

וּבְמָה הוּא חֲתוּם? בְּאוֹת ו',
וְנִעֲשִׂית ב' עִם הַחֲתִימָה שֶׁל ו'
ס, מַה שֶׁהִיא ב' נִעֲשֶׂתָה ס, יֵין
סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה
סְתוּם וְחֲתוּם שֶׁלֹּא יִכָּנס נְכָרֵי
לְשֵׁם, וְזֶה יֵין הַמְּשֻׁמֵּר בְּעַנְבָּיו

אֶפְרוּחֵין דְּאֵינוּן בְּנִין, וּבְרָזָא דִּיבּוּם כְּלָהוּ תְּלַת
נְחֻתִין בְּבֵת אַחַת, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לד
י) אִם יֵשִׁים אֵלָיו לְבוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ (דף עב
ע"ב) אֵלָיו יֵאָסוּף, לְבוֹ דְתַמֵּן נִפְשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי
רֵיָאָה, נִשְׁמָתָא בְּמוֹחָא, וְכָלָהוּ חַד בְּקֶשֶׁרֶא
חָדָא, אֲבָל חֲלִיצָה אִיהִי שְׁזִבְתָּ הֵיאָה נִשְׁמָתָא
וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְאֵינוּן קְטִירִין בְּתַלְתָּ קְשׁוּרִין
דְּחוּיָא, וְרָזָא דְמָלָה נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִפֶּחַ
יוֹקֵשִׁים הַפֶּחַ נִשְׁפָּר וְאֲנַחְנוּ נִמְלָטָנוּ (תהלים קכד
ז), קָם רַבִּי שִׁמְעוֹן כְּדִי לִנְשָׁקָא לֵיהּ, פָּרַח מִיַּד
וְלֹא אֲתַחֲזִי.

(תקון כ"ו גרפס בהקדמה כי שם ביתו).

תקונא עשרין ותמניא

בְּרֵאשִׁית בִּיהַ תְּלַת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהוָה
פְּגוּוֹנָא דָא בְּרֵאשִׁית יִרְאֵת בְּשֵׁת
וְהָא אוּקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית פְּגוּוֹנָא דָא
בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש, תְּלִיתָאָה שֶׁבֶת פְּגוּוֹנָא
דָא שְׁבֵת יִרְאֵת.

פְּקוּדָא קְדָמָאָה יִרְאֵת יְהוָה, עָלֶיהָ
אֲתַמַּר (ישעיה לג ו) יִרְאֵת יְהוָה הִיא
אוֹצְרוֹ, וְעוֹד אֲתַמַּר בָּהּ (משלי א ז) יִרְאֵת יְהוָה
רֵאשִׁית דַּעַת, רֵאשִׁית חֻכְמָה יִרְאֵת
יְהוָה (תהלים קיא י). וּבִדְבָרֵי מִי דְלִית בִּיהּ דְּחִילוֹ
דְּאִיהוּ אוֹצֵר, לִית תַּמָּן חֻכְמָה, אוֹצְרָא דְהָאִי
חֻכְמָה אִיהִי ב', וּבִתְקוּנָא אַחְרָא בְּרֵאשִׁית ב'
רֵאשִׁית, נִקְוּדָה בְּהִיכּוֹלָהּ, עָלֶיהָ אֲתַמַּר (שיר ד
יב) גֵּן נְעוּל אֲחוּתֵי כָלָה גֵּל נְעוּל מְעִין חֲתוּם,
גֵּן אִיהוּ אוֹרִייתָא דְבְּכַתָּב, דְּאִיהוּ גֵּן סְדָרִים
דְּאוֹרִייתָא, גֵּל אִיהוּ אוֹרִייתָא דְבְּעַל פֶּה,
וְתוֹרֵיהּ ב' מִבְּרֵאשִׁית, מְעִין חֲתוּם דָא רֵאשִׁית
נִקְוּדָה בְּהִיכּוֹלָהּ.

וּבְמָאִי אִיהוּ חֲתוּם, בְּאוֹת ו', וְאֲתַעְבִּידַת ב' עִם חֲתִימוֹ דו', מַה דְּהוּא
ב' אֲתַעְבִּידַת ס, יֵין סְתוּם וְחֲתוּם, יֵינָא דְאוֹרִייתָא סְתִים וְחֲתִים

מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְחֻנָּם
תְּקַנּוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, חֲתִימַת יִיזן
שְׁלֹא הַתְּנַסֵּף וַיִּתְעַרֵּב בְּצַד הָאָחֵר,
וְעַל הַיִּיזן הַזֶּה נֶאֱמַר לֹא עָשָׂה כֵּן
לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם, כִּי יִיזן
וְדַאי יִיזן, שְׁבַעִים הַפָּנִים שֶׁל
הַתּוֹרָה, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר סוּד יְהוּ"ה
לִירֵאִיו.

הַקְּנָקָן שֶׁל הַיִּיזן הַזֶּה זֶה לְבוֹ שֶׁל
אָדָם, שָׁאָם הוּא קְנָקָן חֲדָשׁ
וְהַתְּנַסֵּף בֵּינָן נִסָּף, שֶׁהוּא יֵצֵר
הָרַע, צָרִיף שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים הַדְּחָה,
וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל א"ל פְּעָמִים
שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֵר, וְלֹא לְחֻנָּם תְּקַנּוּ
כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה אִף כִּף הַדְּחָה
וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים
וּשְׂטִיפָה מִבְּחוּץ, לְהִיּוֹת תּוֹכוֹ
כְּבָרוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - וְטֵהְרוּ
וְקִדְשׁוּ, וְכֹאשֶׁר הַקְּנָקָן, שֶׁהוּא לֵב
זֶה מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, שׁוֹרֵה שֵׁם
חֲכָמָה, שְׁנֶאֱמַר בֶּה יְהוּ"ה קִנְיֵי
רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, קִנְיֵי הוּא קְנָקָן
וְדַאי, וְאִם הַקְּנָקָן הַזֶּה הוּא זֶה,
נֶאֱמַר בּוֹ וְנִקְּהָ, וְאִם לֹא, לֹא יִנְקָה
כָּל הַנּוֹגֵעַ בֶּה.

וְקִנְיֵי שֶׁל אָדָם זֶה הָאִשָּׁה, וְהוּא
כּוֹס, כִּי צָרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה,
אִם הִיא כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, וְעֲלֵיהָ
נֶאֱמַר, לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְךָ,
וְאִם לֹא, נִקְרָאת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה,
וְעַל הַיִּיזן שֶׁלָּה נֶאֱמַר תִּנּוּ שְׂכָר
לְאוֹבֵד וַיִּיזן לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ'.
הַשְּׂדִים שֶׁלָּה הֵן אֲשֶׁכּוֹלוֹת
מְרוֹרוֹת, אֲבָל הַיִּיזן שֶׁל כּוֹס שֶׁל
בְּרָכָה עָלָיו נֶאֱמַר וַיִּיזן יִשְׂמַח לְבַב
אָנוּשׁ, שֵׁשׁ פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרָיִם
מְשֻׁמְחֵי לֵב, שֶׁהֵם הָאֲשֶׁכּוֹלוֹת
שֶׁלָּה.

תְּקוּנַת עֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, ב' נִקְדָּה
בְּהִיכְלוֹ, עָלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, ב' נִקְוֵדָה בְּהִיכְלִיהָ, עָלֶיהָ אֶתְמַר (שִׁיר ד' י"ב) גֵּן

דְּלָא יַעוּל נּוֹכְרָאָה תְּמָן, וְדָא יִיזן הַמְּשׁוּמָר
בְּעַנְבֵי מִשְׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית, וְלֹא לְמַגְנָא
תְּקִינּוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, חֲתִימַת יִיזן דְּלָא יִתְנַסֵּף
וַיִּתְעַרֵּב בְּסִטְרָא אַחְרָא, וְעַל הָאִי יִיזן
אֶתְמַר (תְּהֵלִים קמ"ז י"ב) לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי
וּמִשְׁפָּטִים בְּלִי יָדְעוּם, כִּי יִיזן וְדַאי יִיזן שְׁבַעִין
אַנְפִּין דְּאוּרֵייתָא, וְעֲלֵיהֶם אֶתְמַר (שֵׁם כ"ה י"ד) סוּד
יְהוּ"ה לִירֵאִיו.

קְנָקָן דִּהְאִי יִיזן דָּא לְבָא דְּבַר נֶשׁ, אִם הוּא
קְנָקָנָא חֲדָתָא וְאֶתְנַסֵּף בֵּינָן נִסָּף דִּאִיהוּ
יֵצֵרָא בִישָׂא, צָרִיף תְּלָתָא זְמַנִּין הַדְּחָה, וְהֵן
כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל א"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גְּבֵר (אִי"ב
לג כ"ט), וְלֹא לְמַגְנָא תְּקִינּוּ בְּכּוֹס דְּבְרָכָה אוּף
הָכִי הַדְּחָה וּשְׂטִיפָה, הַדְּחָה מִבְּפָנִים שְׂטִיפָה
מִבְּחוּץ, לְמַהוּי תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ, וְרִזָּא דְּמִלָּה וְטֵהְרוּ
וְקִדְשׁוּ (וַיִּקְרָא ט"ז י"ט), וְכַד אִיהוּ קְנָקָן דִּאִיהוּ לְבָא
דְּכִיָּא מְלַגָּאוּ וּמְלַבְר, שְׂרִיא תְּמָן חֲכָמָה,
דִּאֶתְמַר בֶּה (מְשָׁלִי ח כ"ב) יְהוּ"ה קִנְיֵי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ
קִנְיֵי אִיהוּ קְנָקָן וְדַאי, וְאִם הִיא קְנָקָן אִיהוּ
דְּכִיָּא, אֶתְמַר בִּיה וְנִקְּהָ, וְאִם לֹא לֹא יִנְקָה
כָּל הַנּוֹגֵעַ בֶּה (שֵׁם ו' כ"ט).

וְקִנְיֵי דְּבַר נֶשׁ דָּא אֶתְתָּא, וְאִיהוּ כּוֹס, הָכִי
צָרִיכָה שְׂטִיפָה וְהַדְּחָה, אִם הִיא כּוֹס
דְּבְרָכָה, וְעֲלֵיהָ אֶתְמַר (יִחְזַקְאֵל מ"ד ל') לְהַנִּיחַ בְּרָכָה
אֶל בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא אֶתְקִרִיאַת כּוֹס הַתְּרַעֲלָה,
וַיִּיזן דִּילָה עָלֶיהָ אֶתְמַר (מְשָׁלִי ל"א ו') תִּנּוּ שְׂכָר
לְאוֹבֵד וַיִּיזן לְמָרִי נֶפֶשׁ וְכוּ', שְׂדִים דִּילָה אִינוּן
אֲשֶׁכּוֹלוֹת מְרוֹרוֹת, אֲבָל יִיזן דְּכּוֹס דְּבְרָכָה עָלֶיהָ
אֶתְמַר (תְּהֵלִים ק"ד ט"ו) וַיִּיזן יִשְׂמַח לְבַב אָנוּשׁ דִּתְמָן
פְּקוּדֵי יְהוּ"ה יִשְׂרָיִם מְשֻׁמְחֵי לֵב (שֵׁם י"ט
ט"ו), דִּאִינוּן אֲשֶׁכּוֹלוֹת דִּילָה.

תְּקוּנַת עֶשְׂרִין וְתִשְׁעָה

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם, ב' נִקְוֵדָה בְּהִיכְלִיהָ, עָלֶיהָ אֶתְמַר (שִׁיר ד' י"ב) גֵּן

אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן
מִי הַמְעִין הַחָתוּם? זֶה נִקְדָּה. מִי
הוּא הַנְעוּל שְׁלָה? זֶה ו' שְׁתוּם
לְהִיכָל, וּבֹו נְעֻשִׁית ם סְתוּמָה,
הִיא ם גְּדוּלָה מִלְסָרְבָה הַמְשָׁרָה,
וְעַל הַנִּקְדָּה הַזֶּה נֶאֱמַר וְנַעֲלָמָה
מְעִינִי כָל חַי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
נִסְתָּרָה, וְהַנִּקְדָּה הַזֶּה מֵצַד הַיָּמִין
נִקְרָאת אֲהָבָה, וּמֵצַד הַשְּׂמָאל
נִקְרָאת יִרְאָה, וּמֵצַד הָעַמּוּד
הָאֲמֻצְעִי נִקְרָאת תּוֹרָה, וְהִיא
מִצְוָה, שֶׁהַעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל
אֶת שְׁנֵיהֶם, מִשׁוּם שֶׁהוּ כּוֹלֵל אֶת
י"ה, שֶׁהֵם לִימִין וְלִשְׂמָאל, וְהוּ
בְּאֲמֻצְעֵי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם,
וְהַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה מִצְוָה
הַכּוֹלֵלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, הִיא
נִקְרָאת י' מֵצַד הַחֲכָמָה, ה' מֵצַד
הָאֵם הַעֲלִיוֹנָה, וְנִקְרָאת תּוֹרָה
מֵהַצַּד שֶׁל הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ,
דְּרָכּוֹ דֶּרֶךְ ו', קִנְנִי שֶׁהוּא הַקֵּץ
שְׁלָה, וּמִשׁוּם שֶׁהִיא כּוֹלֵלָה מִכָּל
הָאַרְבַּע, נִקְרָאת מִצְוָה. מ"ץ
בְּאוֹתִיּוֹת א"ת ב"ש הוּא י"ה, י"ם
ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִים מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְלֹא תַעֲשֶׂה. הַמִּצְוֹת שֶׁל לֹא
תַעֲשֶׂה מֵצַד הַדִּין שֶׁהוּא אֱלֹהִים,
שֵׁשׁ י"ה, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר זֶה שְׁמִי,
וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ. מִצְוֹת עֲשֵׂה מֵצַד
הַיָּמִין שֶׁהוּא רַחֲמִים, שְׁכּוֹלֵלִים
בְּאַבְרָהָם, וְעַלֶּיהֶם נֶאֱמַר בְּרוּךְ
רַחֵם תִּזְכֹּר.

קָם זָקֵן אַחַד מֵאַחַר הַצֵּל (הַבְּתֵל)
וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, מִנּוּרָה הַקְּדוּשָׁה,
קוּם הַדֶּלֶק נֵר שֶׁהִיא מִצְוָה,
הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁעַלֶּיהָ נֶאֱמַר
אֵשׁ תָּמִיד תִּנְקַד עַל הַמְּזַבַּח לֹא
תִכָּבֵה, וְעַלֶּיהָ נֶאֱמַר לְהַעֲלֹת נֵר
תָּמִיד, נֵר יְהו"ה נִקְרָאת וְדָאִי,
הָאוּר שְׁמֵאִירָה בּוֹ נִשְׁמַת אָדָם,
קוּם הַדֶּלֶק בָּהּ.

נֵר יְהו"ה אֲתִקְרִיאַת וְדָאִי, אוּר דְּנִהִיר בֵּיהּ נִשְׁמַת אָדָם, קוּם אֲדַלִּיק בָּהּ.

נְעוּל אֲחֹתִי כָּלָה גַל נְעוּל מְעִין חָתוּם, מֵאֵן
מְעִין חָתוּם דָּא נִקְוּדָה, מֵאֵן נִיהוּ נְעוּל (ד' טו עג
ו"א) דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסָתִים לְהִיכָלָא וּבָהּ אֲתַעְבִּיד
ם סְתִימָא, אִיהִי ם רַבְתָּא מִלְסָרְבָה
הַמְשָׁרָה (יִשְׁעִיָה טו), וְהִיא נִקְוּדָה עַלָּה אֲתַמַּר (אִיִּב
כח כא) וְנַעֲלָמָה מְעִינִי כָל חַי וּמַעוֹף הַשָּׁמַיִם
נִסְתָּרָה, וְהִיא נִקְוּדָה מִסְטָרָא דִּימִינָא
אֲתִקְרִיאַת אֲהָבָה, וּמִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא
אֲתִקְרִיאַת יִרְאָה, וּמִסְטָרָא דְעַמּוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא אֲתִקְרִיאַת תּוֹרָה, וְאִיהִי מִצְוָה,
דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלוּל תְּרוּיָהּ, בְּגִין
דְּאִיהוּ ו' כְּלוּל י"ה דְּאִינוּן לִימִינָא וְשְׂמָאלָא,
וְאִיהוּ ו' בְּאֲמֻצְעִיתָא כְּלוּל תְּרוּיָהּ, וְשְׂכִינְתָּא
תַּתָּא מִצְוָה כְּלוּלָא מֵאַרְבַּע אַתּוּוּן, אִיהִי
אֲתִקְרִיאַת י' מִסְטָרָא דְחֲכָמָה, ה' מִסְטָרָא
דְּאִימָא עַלָּאָה, וְאֲתִקְרִיאַת תּוֹרָה מִסְטָרָא
דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (מִשְׁלִי
ח כב) יְהו"ה קִנְנִי רֵאשִׁית דְּרָכּוֹ, דְּרָכּוֹ דֶּרֶךְ ו',
קִנְנִי דְּאִיהוּ קֵן דִּילָהּ, וּבְגִין דְּאִיהִי כְּלוּלָא
מִכְּלָהּ אַרְבַּע אֲתִקְרִיאַת מִצְוָה, מ"ץ בְּאוֹתִיּוֹת
א"ת ב"ש אִיהוּ י"ה, י"ם ה"ץ, וּבָהּ כְּלוּלִין
פְּקוּדֵינִי דְּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵינִי דְּלֹא תַעֲשֶׂה
מִסְטָרָא דִּדִּין דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּתַמָּן י"ה, וְעַלָּה
אֲתַמַּר (שְׁמוֹת ג טו) זֶה שְׁמִי וְהִיא אוּקְמוּהוּ,
פְּקוּדֵינִי דְּעֲשֵׂה מִסְטָרָא דִּימִינָא דְּאִיהוּ רַחֲמִי
דְּכְלוּלִין בְּאַבְרָהָם, וְעַלֶּיהוּ אֲתַמַּר (חֲבִקוּק ג
ב) בְּרוּךְ רַחֵם תִּזְכֹּר.

קָם סָבָא חַד מִבְּתַר טוּלָא (כּוֹתְלָא), וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, קוּם אֲדַלִּיק שְׂרָגָא
דְּאִיהִי מִצְוָה, שְׂכִינְתָּא קְדִישָׁא, דְּעַלָּה
אֲתַמַּר (וִיקְרָא ו') אֵשׁ תָּמִיד תִּנְקַד עַל הַמְּזַבַּח לֹא
תִכָּבֵה, וְעַלָּה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת כז כ) לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד,

תפלה קדם למוד הזוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדה ובהשתחויה, שגרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על פן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלה, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבידילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים ומירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. פי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (קבלה מהאריז"ל)

תפלה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתך לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט ופורפירא עלאה ולארמון שעל מכוננו ישיב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראנו וכראיו. ובזכות היותנו עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכנית עוינו במהרה בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויזרח עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד וישמו אחד, אמן נצח סלה ועד.

(נסח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

קדיש דרבנן - נסח ספרד

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מפל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יתגדל ויתקדש שמה רבא. ⁽¹²⁸⁾ בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. ⁽¹²⁸⁾ בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא. ⁽¹²⁸⁾ לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾ על ישראל ועל רבנן ועל תלמידהון ועל כל תלמידי תלמידיהון דעסקין באורייתא קדשתא. די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר, יהא לנא ולהון ולכון הנא וחסדא ורחמי מן קדם מארי שמיא וארעא ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾ יהא שלמא רבא מן שמיא, חיים ושבע וישועה ונחמה ושיזבא ורפואה וגאלה וסליחה וכפרה, ורוח והצלחה לנו ולכל עמו ישראל ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾ עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן: ⁽¹²⁸⁾

בס"ד

הַבִּיאוּ בְּרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם

- לְמַדּוּ וְהַפִּיצוּ אֶת הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ -

וְתִזְכְּנוּ לְהַבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרִשְׁב"י הַקָּדוֹשׁ (זֵהָר תְּרוּמָה ק"כ"ח:)

תָּנוּ ע"ז לְאַלְקִים

סֵט זֵהָר בְּמַחִיר מְסַבֵּסֵד 77 ₪ בְּלִבָּד

הַזְדַּרְזוּ הַמְּלֵאֵי אוֹזֵל!

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק
או ב"מפעל הזֵהָר העולמי" רח' נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

אמר משה רבינו לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזֵהָר... ובגין דעתידין ישראל
למטעם מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזֵהָר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" ויתקיים בהון ד'
בדד ינחנו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב) פרוש: משום שעתידים ישראל לטעום
מאילן החיים שהוא ספר הזֵהָר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק
שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

מורי ורבותי! כבר היה מספיק

עד מתי? בואו נתעורר?

- ❖ מאנשים שהתפוצצו ממכוניות תופת רח"פ.
- ❖ מאנשים שהתפוצצו בעקבות מתאבדים רח"פ.
- ❖ מאנשים שקיבלו חולי הידוע רח"פ.
- ❖ מאנשים שנמלמו עקבותיהם תחת הריסות בנין רח"פ.
- ❖ מאנשים שהשאירו יתומים ואלמנות רח"פ.
- ❖ מאנשים שנפטרו לעולמם רח"פ.
- ❖ מאנשים שאינם כריאים פיזית רח"פ.
- ❖ מאנשים שמתייגנים ואין להם ילדים רח"פ.
- ❖ מאנשים שהסתככו במשפטים קשים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמתייגנים ואין להם ילדים רח"פ.
- ❖ מאנשים שידיהם אינם גדלים כפי רצון ההורים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמתייגנים בשידוכים רח"פ.
- ❖ מאנשים שמסתובבים עם חובות לאלפים ורבבות רח"פ.
- ❖ מאנשים שבתיהם נשרו רח"פ.

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב של כל אלו הנזכרו לעיל

אבל רבותיו ביאו נחשוב, במה יכולים האנשים הסובלים לעזור לעצמם, ומה יכולים אחרים לעשות בעדם לפדותם ממצבם הקשה.

יש לנו עצה קלה בשבילכם

למדו כל יום ויום ספר "זוהר הקדוש" אנשים מעידים שהם רואים בחוש ישועות בכל העניינים ספר "זוהר הקדוש" מחולק בחנם

* * *

לימוד זוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו ממגפה ושערויות.

(אמרי פנחס שער ו' אות עג)

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד זוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגורות קשות ורעות ומותנא וחרבא וכיזה מעלמא.

(רבני ירושלים תרפ"א)

אלו שלא עוסקים בלימוד זוהר, אוי להם שגורמים עניות וחרב וכיזה וחרג ואבנין בעולם רח"ל, וגורמים שמסתלק רוח המשוח. (תקוני זוהר)

על ידי זה שתעזור לפרנס את ספר זוהר הזה בכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ורתו מנוע, יזכו לשמחה וששון ליהודים בבואת משיח כן דור בב"א.

למדו והפיצו – גליוני "ספר זוהר הקדוש" בדרך ומנסה לכל מיני סגולות פואות וישועות

כ"א תשנ"ח מפי' ודעי'

ספר זוהר

השלם המנקד

יצא לאור במחשבת

פל' ירו'

מכון "זוהר הקדוש היומיו"

ללימוד כל ספר "זוהר הקדוש" במנג'ל השנה

שע"י ירו'

מפעל זוהר הנוכחי. תלמידים וחסידים של התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א. לפרנס בהנהגתו. ועל ידי זה יתקם מה שהכטיה הרשע"י. ברא יפקון כון גליתא".

מטרת המפעל, כמו שקטוב בזהר הקדוש רפ"ט הל' קכ"ד: ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דמי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מן גליתא ברחמי יתקום ביה מן גיד יתנה ואין עמי אל נכר.

כל הזכות של זוהר הקדוש המנקד השלם, שמורות לתמחר התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי זיע"א, ומצוה גדולה לכל אחד מישראל להדפיס ולהפיץ בחנם ולחלקם לכל אחד ואחד מישראל לזכות את הרבים, ועל ידי זה יזכה להיות "בן עולם הבא", ולהיות במחיצת הרשב"א זיע"א. וכל המנקה את הרבים וזכה לבנים צדיקים.

הפלה קודם ללימוד זוהר

(פלה פהארידל)

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקרה ובהשתמחיה, שברכתנו לחורקה ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אננו מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול ונתחלה, לכל טאתינו וצוונותינו, ואל יחיי עוונותינו מברלים בינינו לבניך. וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכונן לבנינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניו לרבינו אלה, ותפתח לבנינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נתן רוח לפני כסא כבודך פריה גיחות. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, ושתתעצבו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על דם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, והמימותם, וקדשתם, יעמוד לנו לכל נפש בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו כמה שאנו לומדים. כמאמר געים ומירות ישראל "גל עיני ואבטיח נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי ימן תקמה מפיו דעת ותבונה:

הבטת אליהו הנביא ובר לטוב. לכן שמעון בר יוחאי זיע"א

זכמה בני נשא לתקא ותפרקון מהאי חבורא דר'ה פה יתגלו לתקא

בדרא בחרבא בשוף יומיא. ובניה וקראתם דרוו בארין וכו'. (תקני זוהר)

עיר וקדוש מל' שמיא נחית

זכור השאלה שישאלו אותך בבית היו של מנלה, עשית לשיאתה?

מה עשית לקרב את הגאולה ולהביא את מלך המשיח? שז על זה אננו מתפללים בכל יום ימי לישועתך קיינו כל היום" !!

הקב"ה מתרעם על האדם כשאינו מחכה למלכותו, כדאיא בפסיקתא (במאמר גילי) שאמר הקב"ה לצדיקים לא יפה עשיתם שחיבתם לתורתו ולא חיתם למלכותו, הרי אפילו שמצדיקים המתכבים את התורה דורשים מהם על הצפייה לישועה. (צפית לישועה מהתפי חיים ז"ל, פרק א)